

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1994

Número 133

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 23 de novembre del 1994.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4959/94, de l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla de residus sòlids urbans de l'illa de Formentera. 5362
- 2) RGE núm. 4957/94, de l'Hble. Sr. Diputat Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla autorització de les obres fetes per l'Ajuntament de sa Pobla a les instal·lacions ferroviàries. 5363
- 3) RGE núm. 3832/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria d'aigües. 5364

- 4) RGE núm. 4458/94, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a cost de la senyalització vial en pont. 5364
- 5) RGE núm. 4459/94, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a substitució dels cartells de senyalització vial en pont. 5365
- 6) RGE núm. 4497/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a desperfectes a conseqüència de les pluges a carreteres noves. 5366
- 7) RGE núm. 4498/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a indemnització pels desperfectes ocasionats en finques privades a causa d'obres públiques desastroses. 5367
- 8) RGE núm. 4499/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a autorització a "Sa Nostra" per a la compra d'una finca a Son Fuster. 5367
- 9) RGE núm. 4500/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a control de gestió practicat sobre la compra per "Sa Nostra" d'una finca a Son Fuster. 5368
- 10) RGE núm. 4501/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a pluges necessàries per suspendre el transvasament d'aigua de l'Ebre a Mallorca. 5369

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 2668/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a accions del Govern de les Illes Balears per prevenir el contagi de la sida. 5370
- 2) RGE núm. 3518/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla general de carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 5378

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la Proposició de Llei RGE núm. 3528/94, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a regulació de l'impost sobre obres i instal·lacions que incideixen en el medi urbà. 5387

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats. Bones tardes a tots. Prec que seguim als seus escons. Comença la sessió.

I.1) Pregunta RGE núm. 4959/94, de l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla de residus sòlids urbans de l'illa de Formentera.

El primer punt correspon a preguntes. La primera és la 4959, del Sr. Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pla de residus sòlids urbans a l'illa de Formentera. Té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. És notori que ja han vist la llum els plans de residus sòlids urbans de Me-

norca, de Mallorca i d'Eivissa. És per això que deman al Govern en quina situació es troba el pla de residus sòlids urbans de l'illa de Formentera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula el Sr. Conseller Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Diputat, efectivament, com diu molt bé vostè, el tema de les gestions de residus sòlids a Menorca, a Eivissa i a Mallorca es fa envers els Consells Insulars. A Formentera es va signar un conveni, el novembre de l'any 93, concretament dia 9 de novembre de l'any passat, en el qual el Govern es va comprometre en el 30% del finan-

cament d'una totalitat ja invertida per l'Ajuntament de Formentera, dels voltants de 59 milions. En aquest conveni, l'Ajuntament de Formentera té l'interès d'arribar fins a la quantitat total de 95 milions, i quan això sigui efectiu el Govern aplicarà el 30% que li queda per recolzar totalment el pla que en un principi es va dissenyar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Tur? Té la paraula.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no ha quedat massa clar el que vostè em diu. Em parla d'una sèrie de dades de milions de l'Ajuntament. A mi em sembla que l'ajuntament és un simple gestor del pla de residus sòlids. Jo crec que és el Govern qui té potestat i qui ha de fer aquest pla, qui ha de redactar aquest pla. Jo deman: és que hi ha hagut algun oblit, cap a Formentera? Voldria m'explicàs, simplement, això. Jo pens que té el mateix dret que qualsevol altra illa a tenir un pla de residus sòlids, i més per les característiques que té Formentera. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula el Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Li voldria recordar que els criteris que va acordar aquí el Parlament l'any 89, en el criteri 19 i 20, va acordar específicament que així com a les illes que abans li he esmentat seria el gestor cadascun dels Consells, a Formentera es faria amb un conveni que es va fer i es va signar, com he dit, amb l'Ajuntament de Formentera. L'Ajuntament de Formentera té donada una llicència municipal, perquè aquest abocador controlat funcioni i, per tant, és a ell i sols a ell a qui correspon que funcioni o no. La nostra gestió ha acabat en el moment que hem donat el 30% de subvenció acordada en el seu moment, i com li he dit abans, quan acabin de complir les inversions que encara tenen pendents, que estan als voltants de 35 milions les que falten, nosaltres abonarem entre 11 i 12 milions, que és el que ens correspon.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.2) Pregunta RGE núm. 4957/94, de l'Hble. Sr. Diputat Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla autorització de les obres fetes per l'Ajuntament de sa Pobla a les instal·lacions ferroviàries.

Passam a la segona pregunta, que és la 4957, del diputat Sr. Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALIS-

TA, relativa a autorització de les obres fetes per l'Ajuntament de sa Pobla a les instal·lacions ferroviàries. Té la paraula el diputat Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques i responsable de l'empresa SFM: dins aquest mes de novembre, a les instal·lacions de l'antiga estació de tren de Sa Pobla, hi han succeït una sèrie de fets, d'obres que ha fet l'Ajuntament, i a nosaltres ens agrada saber si d'aquestes obres en tenia coneixement la seva Conselleria i quin tipus d'autorització i en funció de quins criteris s'han realitzat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rus. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, estam en una fase de cessió temporal de la instal·lació de sa Pobla a l'Ajuntament. L'Ajuntament mateix va presentar un informe tècnic, un pericial per a un aparellador, que demostrava un estat de runa d'una torre d'aigua, i per raons de seguretat i urgència vàrem facultar l'Ajuntament per fer aquest enderrocament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Rus? Té la paraula.

EL SR. RUS I JAUME:

Sí, gràcies, Sr. Conseller, per aquesta explicació que ens dóna, però si és veritat que l'autorització va ser per a l'enderrocament de la torre d'aigua perquè amenaçava aquesta runa que vostè diu i podia existir perill, jo ho entenc perfectament. El que no sé és si la remoguda de terres i tota una sèrie d'obres adients, sembrada de palmeres sobre les vies, i tota una sèrie d'addicionals, si tot això ho contenia la seva autorització, perquè això, en un principi, en cas que s'hagués de tornar a obrir l'estació, hi havia tota una sèrie de despeses adients que no importaria, que s'haguessin pogut estudiar. Nosaltres entenem que, en funció d'aquesta necessitat de la torre d'aigua, ens sembla bé, però tota la resta que ha fet l'Ajuntament de Sa Pobla creim que ho ha fet sense la seva autorització, dins terrenys que són de la seva propietat, o de l'empresa ferroviària, i per tant crec que per part de l'Ajuntament hi ha una responsabilitat que la seva Conselleria li hauria de demandar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rus. Vol tornar a fer ús de la paraula Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat, com abans he dit estam en un procés obert per fer cessió temporal d'instal·lacions a ajuntaments de Manacor, d'Artà, de sa Pobla. El que ha fet l'Ajuntament de sa Pobla, al marge de sa torre, són qüestions d'ordre menor, són qüestions lúdiques, d'embelliment que, en certa forma, ens ajuden a millorar l'estètica i l'ús d'aquesta zona. Per altra banda, no són obres irreversibles, que dificultin un ús ferroviari quan s'hagi de donar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.3) Pregunta RGE núm. 3832/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria d'aigües.

Passam a la tercera pregunta, que és la 3832, del diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup PSM I EEM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i serveis en matèria d'aigües. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. En preguntes anteriors, s'ha posat de manifest que existien unes dificultats per materialitzar el pacte autonòmic i transferir les competències que estaven previstes, a l'esmentat pacte. Les dificultats bàsicament eren de caràcter econòmic. Sembla ser, però, segons les darreres intervencions del Conseller d'Obres Públiques que en matèria d'aigües s'ha arribat a una aproximació important. Esperam, per tant, que la resposta d'avui sigui un poc més optimista que les nombroses respostes en motiu de preguntes semblants, i ja se'ns pugui donar un termini, però en tot cas explicar quines són les causes per les quals no es transfereixen d'una vegada les competències en matèria d'aigües. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En resposta a la seva pregunta, la resposta és molt clara: doblers. En aquest moment, les causes que impedeixen aquest traspàs, avui, en aquest moment, i en aquest minut, són simplement monetàries. Estam en això, i estam en aquesta negociació. La

negociació va bé, va molt bé, hi tenim esperances, creim que existeix qualque possibilitat de tancar-la en un termini molt curt, però en aquest moment, el que ens separa són doblers, només doblers. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Sampol? No.

I.4) Pregunta RGE núm. 4458/94, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a cost de la senyalització vial en pont.

Passam a la quarta pregunta, que és la 4458, del diputat Sr. Orfila i Pons, del Grup PSM I EEM, relativa a cost de la senyalització vial en pont. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Dia 23 de març d'aquest any 1994, a la comissió d'ordenació territorial, aquest diputat que els parla deia al Conseller Sr. Reus: Sr. Conseller, ha causat sorpresa, una certa sorpresa, a l'illa de Menorca, l'aparició d'un nou tipus de senyalització a la carretera que va de Maó a Ciutadella, arran de la cruïlla amb la carretera que va a l'aeroport, sorpresa per la grandària de la senyalització que, com vostè deu conèixer, travessa la carretera de banda a banda. Les senyalitzacions existents fins ara eren molt més discretes.... El Sr. Conseller ens contestava: en principi n'estàvem contents, és el primer pic que tenim la dada que hi hagi algú que li sembla que no està ben assumit el problema. Nosaltres continuem interessats en aquest tema i li demanem, simplement, Sr. Conseller, quin cost va tenir la instal·lació d'aquesta senyalització vial.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat, perdoni. El cost relatiu a aquesta instal·lació puja exactament 1.498.000 pessetes. M'ha d'excusar, perquè veig que hi ha dues preguntes que fan referència al mateix. No sé si vol que contesti primer això i continuï després amb la resta. Gràcies. Exclusivament, dir que són entre obra, instal·lació i material, són 1.487.000 pessetes, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rus. Vol tornar a fer ús de la paraula Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat, com abans he dit estam en un procés obert per fer cessió temporal d'instal·lacions a ajuntaments de Manacor, d'Artà, de sa Pobla. El que ha fet l'Ajuntament de sa Pobla, al marge de sa torre, són qüestions d'ordre menor, són qüestions lúdiques, d'embelliment que, en certa forma, ens ajuden a millorar l'estètica i l'ús d'aquesta zona. Per altra banda, no són obres irreversibles, que dificultin un ús ferroviari quan s'hagi de donar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

1.3) Pregunta RGE núm. 3832/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i de serveis en matèria d'aigües.

Passam a la tercera pregunta, que és la 3832, del diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup PSM I EEM, relativa a causes que impedeixen el traspàs de funcions i serveis en matèria d'aigües. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. En preguntes anteriors, s'ha posat de manifest que existien unes dificultats per materialitzar el pacte autonòmic i transferir les competències que estaven previstes, a l'esmentat pacte. Les dificultats bàsicament eren de caràcter econòmic. Sembla ser, però, segons les darreres intervencions del Conseller d'Obres Públiques que en matèria d'aigües s'ha arribat a una aproximació important. Esperam, per tant, que la resposta d'avui sigui un poc més optimista que les nombroses respostes en motiu de preguntes semblants, i ja se'ns pugui donar un termini, però en tot cas explicar quines són les causes per les quals no es transfereixen d'una vegada les competències en matèria d'aigües. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En resposta a la seva pregunta, la resposta és molt clara: doblers. En aquest moment, les causes que impedeixen aquest traspàs, avui, en aquest moment, i en aquest minut, són simplement monetàries. Estam en això, i estam en aquesta negociació. La

negociació va bé, va molt bé, hi tenim esperances, creim que existeix qualche possibilitat de tancar-la en un termini molt curt, però en aquest moment, el que ens separa són doblers, només doblers. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Sampol? No.

1.4) Pregunta RGE núm. 4458/94, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a cost de la senyalització vial en pont.

Passam a la quarta pregunta, que és la 4458, del diputat Sr. Orfila i Pons, del Grup PSM I EEM, relativa a cost de la senyalització vial en pont. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Dia 23 de març d'aquest any 1994, a la comissió d'ordenació territorial, aquest diputat que els parla deia al Conseller Sr. Reus: Sr. Conseller, ha causat sorpresa, una certa sorpresa, a l'illa de Menorca, l'aparició d'un nou tipus de senyalització a la carretera que va de Maó a Ciutadella, arran de la cruïlla amb la carretera que va a l'aeroport, sorpresa per la grandària de la senyalització que, com vostè deu conèixer, travessa la carretera de banda a banda. Les senyalitzacions existents fins ara eren molt més discretes.... El Sr. Conseller ens contestava: en principi n'estàvem contents, és el primer pic que tenim la dada que hi hagi algú que li sembla que no està ben assumit el problema. Nosaltres continuam interessats en aquest tema i li demanem, simplement, Sr. Conseller, quin cost va tenir la instal·lació d'aquesta senyalització vial.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat, perdoni. El cost relatiu a aquesta instal·lació puja exactament 1.498.000 pessetes. M'ha d'excusar, perquè veig que hi ha dues preguntes que fan referència al mateix. No sé si vol que contesti primer això i continuï després amb la resta. Gràcies. Exclusivament, dir que són entre obra, instal·lació i material, són 1.487.000 pessetes, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Orfila. No.

1.5) Pregunta RGE núm. 4459/94, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a substitució dels cartells de senyalització vial en pont.

Passam a la cinquena pregunta, que és la 4459, també del Sr. Orfila, relativa a substitució del cartell de senyalització vial en pont.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Dia 23 de març, com he dit, el Conseller em deia: en principi estàvem contents, és el primer pic que tenim la dada que hi hagi algú que li sembla que no està ben assumit aquest problema. Des de llavors ençà, el President del Consell Insular de Menorca, diputat del PP, President del PP a Menorca, i no sé quantes coses més, va dir públicament, a través dels mitjans de comunicació, que sol·licitava que s'evitàs la senyalització vial en ponts, i que fos retirada la mateixa, que s'havia dirigit al Conseller Balear d'Obres Públiques, Bartomeu Reus, perquè s'evitàs aquesta i es substituís per una senyalització que tengués manco impacte estètic, ja que a l'illa no existeix cap autovia o autopista i aquesta senyalització implica un impacte tan gran, es considerava desproporcionada per a aquesta carretera. Són declaracions que faré arribar al Sr. Conseller -supòs que haurà rebut la carta del President del Consell Insular de Menorca i President del PP, Sr. Huguet.

Per tant, nosaltres li demanam: pensen retirar aquesta senyalització i substituir-la per una altra?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat: em sap greu, jo la informació que he rebut és distinta. La informació manifesta, primer, el bon parèixer del Consell Insular respecte del sistema de senyalització, qüestionant no obstant aquests (...) Se'ns demana que no en posem més però mai no se'ns sol·licita que retirem els que hi ha, que és un tema distint. Jo vull explicar a qui em vulgui escoltar que aquests (...) es fan pensant en el que són centres turístics com els nostres, on senyals de bona dimensió i nivell ajuden al no resident. No obstant això, no vaig contra corrent, en el sentit que si a una illa hi ha un parèixer conjunt, un consens respecte que aquesta qüestió no està ben assimilada, jo no en posaré més. En principi, ningú, oficialment, no m'ha demanat que els retiri. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Orfila? Té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. És evident que haurem de demanar al President del Consell Insular de Menorca que rectifiqui les declaracions que surten als mitjans de comunicació, i no ha sortit només a un. Per tant, aquí, poden succeir dues coses: o que el Conseller no hagi llegit massa bé la comunicació, l'escrit que se li va remetre des del Consell Insular de Menorca, o que els mitjans de comunicació ho hagin llegit o interpretat malament les declaracions que el President del Consell va fer en el seu moment.

El que és un fet, Sr. Conseller, és que aquestes tanques, aquesta senyalització travessant les carreteres, mitjançant aquests ponts, ha causat mal estar. I són diferents els mitjans de comunicació que, fins i tot, han editorialitzat sobre el tema, preocupats perquè entenien -més d'un mitjà de comunicació- que implicava un impacte visual excessiu. Que, sortint del pas d'aquestes editorials, o d'aquestes manifestacions dels mitjans de comunicació, un President d'un Consell Insular fa unes manifestacions a través dels mitjans de comunicació, que no són corregides en cap moment. I nosaltres li hem de dir, Sr. Conseller, que nosaltres assumim la petició, i si no li ha feta el President del Consell Insular de Menorca, em cregui, nosaltres li farem. Encara que el cost hagi estat de 1.487.000, no és suficient el cost que això implica com per l'impacte que causa aquesta senyalització.

Jo entenc que vostè, o la direcció general de carreteres, quan va acceptar, quan va dur a terme, aquesta senyalització, ho feia amb tota la bona voluntat del món, que hi hagués una informació més adequada. Però no s'ha tengut en compte una qüestió que a Menorca pesa molt: Menorca està declarada reserva de la biosfera, i aquesta declaració implica que qualsevol actuació de l'administració pública, que dugui com a conseqüència un impacte visual important, s'ha de minoritzar, s'ha de fer més petita. Per tant, jo li deman formalment, Sr. Conseller, que es faci ressò d'aquest problema, d'aquesta consciència que hi ha a Menorca, i em cregui que és ben estesa i procedeixi a retirar aquesta senyalització i substituir-la per la que s'utilitza normalment, que causaria menys impacte i compliria adequadament les finalitats que es persegueixen. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Orfila. No.

1.5) Pregunta RGE núm. 4459/94, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a substitució dels cartells de senyalització vial en pont.

Passam a la cinquena pregunta, que és la 4459, també del Sr. Orfila, relativa a substitució del cartell de senyalització vial en pont.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Dia 23 de març, com he dit, el Conseller em deia: en principi estàvem contents, és el primer pic que tenim la dada que hi hagi algú que li sembla que no està ben assumit aquest problema. Des de llavors ençà, el President del Consell Insular de Menorca, diputat del PP, President del PP a Menorca, i no sé quantes coses més, va dir públicament, a través dels mitjans de comunicació, que sol·licitava que s'evitàs la senyalització vial en ponts, i que fos retirada la mateixa, que s'havia dirigit al Conseller Balear d'Obres Públiques, Bartomeu Reus, perquè s'evitàs aquesta i es substituís per una senyalització que tengués manco impacte estètic, ja que a l'illa no existeix cap autovia o autopista i aquesta senyalització implica un impacte tan gran, es considerava desproporcionada per a aquesta carretera. Són declaracions que faré arribar al Sr. Conseller -supòs que haurà rebut la carta del President del Consell Insular de Menorca i President del PP, Sr. Huguet.

Per tant, nosaltres li demanam: pensen retirar aquesta senyalització i substituir-la per una altra?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat: em sap greu, jo la informació que he rebut és distinta. La informació manifesta, primer, el bon parèixer del Consell Insular respecte del sistema de senyalització, qüestionant no obstant aquests (...) Se'ns demana que no en posem més però mai no se'ns sol·licita que retirem els que hi ha, que és un tema distint. Jo vull explicar a qui em vulgui escoltar que aquests (...) es fan pensant en el que són centres turístics com els nostres, on senyals de bona dimensió i nivell ajuden al no resident. No obstant això, no vaig contra corrent, en el sentit que si a una illa hi ha un parèixer conjunt, un consens respecte que aquesta qüestió no està ben assimilada, jo no en posaré més. En principi, ningú, oficialment, no m'ha demanat que els retiri. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Orfila? Té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. És evident que haurem de demanar al President del Consell Insular de Menorca que rectifiqui les declaracions que surten als mitjans de comunicació, i no ha sortit només a un. Per tant, aquí, poden succeir dues coses: o que el Conseller no hagi llegit massa bé la comunicació, l'escrit que se li va remetre des del Consell Insular de Menorca, o que els mitjans de comunicació ho hagin llegit o interpretat malament les declaracions que el President del Consell va fer en el seu moment.

El que és un fet, Sr. Conseller, és que aquestes tanques, aquesta senyalització travessant les carreteres, mitjançant aquests ponts, ha causat mal estar. I són diferents els mitjans de comunicació que, fins i tot, han editorialitzat sobre el tema, preocupats perquè entenien -més d'un mitjà de comunicació- que implicava un impacte visual excessiu. Que, sortint del pas d'aquestes editorials, o d'aquestes manifestacions dels mitjans de comunicació, un President d'un Consell Insular fa unes manifestacions a través dels mitjans de comunicació, que no són corregides en cap moment. I nosaltres li hem de dir, Sr. Conseller, que nosaltres assumim la petició, i si no li ha feta el President del Consell Insular de Menorca, em cregui, nosaltres li farem. Encara que el cost hagi estat de 1.487.000, no és suficient el cost que això implica com per l'impacte que causa aquesta senyalització.

Jo entenc que vostè, o la direcció general de carreteres, quan va acceptar, quan va dur a terme, aquesta senyalització, ho feia amb tota la bona voluntat del món, que hi hagués una informació més adequada. Però no s'ha tengut en compte una qüestió que a Menorca pesa molt: Menorca està declarada reserva de la biosfera, i aquesta declaració implica que qualsevol actuació de l'administració pública, que dugui com a conseqüència un impacte visual important, s'ha de minoritzar, s'ha de fer més petita. Per tant, jo li deman formalment, Sr. Conseller, que es faci ressò d'aquest problema, d'aquesta consciència que hi ha a Menorca, i em cregui que és ben estesa i procedeixi a retirar aquesta senyalització i substituir-la per la que s'utilitza normalment, que causaria menys impacte i compliria adequadament les finalitats que es persegueixen. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, prenc nota, vull dir que mai no estam en contra d'escoltar un parèixer discordant. Aquesta qüestió, a Mallorca i a Eivissa, ha estat neutral, no hi ha hagut cap problema. Arribat a un punt, si des de Menorca hi ha un consens quant que aquest tipus de senyals no estan ben definides pel que és la component ambiental de l'illa, nosaltres aprofitarem aquesta instal·lació a una altra banda. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.6) Pregunta RGE núm. 4497/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a desperfectes a conseqüència de les pluges a carreteres noves.

Passam a la sisena pregunta, que és la 4497, del diputat Sr. Sampol i Mas, del Grup PSM I EEM, relativa a desperfectes a conseqüència de les pluges a carreteres noves. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Les darreres carreteres que s'han inaugurat -parlarem d'uns quants anys- per exemple Lluçmajor-Campos, Santa Margalida-Sineu, la mateixa que es realitza, que encara està en construcció Deià-Sóller, hem vist com en aquest cas les darreres pluges, a anys anteriors, per exemple a la de Lluçmajor-Campos també hi va haver molts de problemes i es provocaren inundacions. La pregunta tal vegada sigui un poc ingènua, però per quin motiu creu el Govern que es produeixen tants de desperfectes a carreteres noves que en teoria haurien de funcionar tots els sistemes a la perfecció? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. Sr. Diputat, no ho sé, dir-li que en principi he de contestar que Santa Margalida-Sineu no existeix, i dir-li també que nosaltres no tenim constància de problemes més que a carreteres en construcció, i saber que el que feim es fa amb un control de qualitat molt important, exhaustiu. On hi ha problemes clars i directes és amb contractistes; de sempre la direcció general, el departament de carreteres actua amb criteris de prevalència d'autèntica definició de qualitat. Jo voldria saber punt per punt el que hi pugui haver per intentar donar una solució. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Existeix la variant que va de Sineu a la carretera que connecta Santa Margalida amb Petra, em pareix que és. Hi ha hagut bastants inundacions, n'hi va haver a la de Lluçmajor a Campos. Aquests dies hem vist com a unes marjades de la carretera de Deià a Sóller han desembancat pels xaragalls que ha obert l'aigua. Jo no ho sé, per què passa això, perquè no som enginyer de carreteres, però sí que hi ha gent molt preocupada, i li posaré un exemple. Ens han duit fins i tot fotografies de la carretera Deià-Sóller, i en un tram de dos quilòmetres hi havia inventariats vuit desguassos, és a dir ponts o canaletes. Doncs bé, d'aquest vuit que hi havia en aquests dos quilòmetres, amb la nova carretera només en queda un. Tal vegada això sigui una explicació. Tal vegada l'explicació sigui que els nous traçats de carreteres, o les noves carreteres, o les reformes que fan en les carreteres no respecten uns desguassos que en certa manera suposaven la conducció natural de les aigües, que eren el llit natural d'aquesta aigua. Tal vegada això sigui una explicació. Com a mínim a mi m'ha preocupat que de vuit desguassos que existien en dos quilòmetres només en quedí un a la carretera de Deià a Sóller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. Parlem ja d'un tema concret, Deià-Sóller. Li vull dir que aquests vuit estan en construcció, i seran vuit més grossos, més amples que els que hi havia abans. Jo voldria que cada tema d'aquests es tractés així, anem a veure aquest tema particular, què passa, per saber si realment hi ha un problema. Jo he après en aquests dos anys que una carretera es fa en base a uns criteris molt uniformes, unes regles molt estàtiques, on un enginyer director d'obra compleix unes prescripcions de detall molt ben definides; i aquests temes estan regulats, és a dir que no és un tema que un enginyer hi pensi o no hi pensi, es fa sempre en base a paràmetres objectius molt definits. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, prenc nota, vull dir que mai no estam en contra d'escoltar un parèixer discordant. Aquesta qüestió, a Mallorca i a Eivissa, ha estat neutral, no hi ha hagut cap problema. Arribat a un punt, si des de Menorca hi ha un consens quant que aquest tipus de senyals no estan ben definides pel que és la component ambiental de l'illa, nosaltres aprofitarem aquesta instal·lació a una altra banda. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.6) Pregunta RGE núm. 4497/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a desperfectes a conseqüència de les pluges a carreteres noves.

Passam a la sisena pregunta, que és la 4497, del diputat Sr. Sampol i Mas, del Grup PSM I EEM, relativa a desperfectes a conseqüència de les pluges a carreteres noves. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Les darreres carreteres que s'han inaugurat -parlam d'uns quants anys- per exemple Lluçmajor-Campos, Santa Margalida-Sineu, la mateixa que es realitza, que encara està en construcció Deià-Sóller, hem vist com en aquest cas les darreres pluges, a anys anteriors, per exemple a la de Lluçmajor-Campos també hi va haver molts de problemes i es provocaren inundacions. La pregunta tal vegada sigui un poc ingènua, però per quin motiu creu el Govern que es produeixen tants de desperfectes a carreteres noves que en teoria haurien de funcionar tots els sistemes a la perfecció? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. Sr. Diputat, no ho sé, dir-li que en principi he de contestar que Santa Margalida-Sineu no existeix, i dir-li també que nosaltres no tenim constància de problemes més que a carreteres en construcció, i saber que el que feim es fa amb un control de qualitat molt important, exhaustiu. On hi ha problemes clars i directes és amb contractistes; de sempre la direcció general, el departament de carreteres actua amb criteris de prevalència d'autèntica definició de qualitat. Jo voldria saber punt per punt el que hi pugui haver per intentar donar una solució. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Existeix la variant que va de Sineu a la carretera que connecta Santa Margalida amb Petra, em pareix que és. Hi ha hagut bastants inundacions, n'hi va haver a la de Lluçmajor a Campos. Aquests dies hem vist com a unes marjades de la carretera de Deià a Sóller han desembancat pels xaragalls que ha obert l'aigua. Jo no ho sé, per què passa això, perquè no som enginyer de carreteres, però sí que hi ha gent molt preocupada, i li posaré un exemple. Ens han duit fins i tot fotografies de la carretera Deià-Sóller, i en un tram de dos quilòmetres hi havia inventariats vuit desguassos, és a dir ponts o canaletes. Doncs bé, d'aquest vuit que hi havia en aquests dos quilòmetres, amb la nova carretera només en queda un. Tal vegada això sigui una explicació. Tal vegada l'explicació sigui que els nous traçats de carreteres, o les noves carreteres, o les reformes que fan en les carreteres no respecten uns desguassos que en certa manera suposaven la conducció natural de les aigües, que eren el llit natural d'aquesta aigua. Tal vegada això sigui una explicació. Com a mínim a mi m'ha preocupat que de vuit desguassos que existien en dos quilòmetres només en quedi un a la carretera de Deià a Sóller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. Parlam ja d'un tema concret, Deià-Sóller. Li vull dir que aquests vuit estan en construcció, i seran vuit més grossos, més amples que els que hi havia abans. Jo voldria que cada tema d'aquests es tractàs així, anem a veure aquest tema particular, què passa, per saber si realment hi ha un problema. Jo he après en aquests dos anys que una carretera es fa en base a uns criteris molt uniformes, unes regles molt estàtiques, on un enginyer director d'obra compleix unes prescripcions de detall molt ben definides; i aquests temes estan regulats, és a dir que no és un tema que un enginyer hi pensi o no hi pensi, es fa sempre en base a paràmetres objectius molt definits. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.7) Pregunta RGE núm. 4498/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a indemnització pels desperfectes ocasionats en finques privades a causa d'obres públiques desastroses.

Passam a la setena pregunta, que és la 4498, del diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup PSM i EEM, relativa a indemnització pels desperfectes ocasionats en finques privades a causa d'obres públiques desastroses. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Quan ens referim a obres públiques desastroses, volem dir que són obres públiques que han provocat desastres, tal vegada no desastres de gran consideració, però petits desastres per als particulars de les finques que estan als costats de les carreteres, i que per a ells mateixos els perjudicis que els ha provocat són un desastre. Enllaçem amb el tema anterior. Tenc previst anar a veure aquestes obres, però la Sra. Vadell la setmana passada va treure fotografies allà on jo he vist els desguassos que tenen prevists. Alguns no s'han respectat, i la carretera està pràcticament acabada en aquesta zona; d'altres són una canonada així d'estreta, i que per la pressió de les pedres fins i tot està esclafada, que s'ha vist que allò no pot treure el cabal d'aigua sortia per aquests desguassos.

De fet hi ha una evidència, sigui perquè els marges eren nous, sigui perquè les obres estan mal fetes, hi ha hagut un desembarcament en cadena d'algunes marjades; és a dir que la cessió de la marjada d'obra pública de la carretera ha provocat que marjades que durant cent anys havien aguantat pluges més torrencials que les d'ara, també hagin desembarcat, i l'aigua ha obert xaragalls dins aquestes finques. Té previst la conselleria indemnitzar els particulars que han sofert els desperfectes ocasionats en principi per una mala obra pública? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. La Conselleria, el Govern balear, ha de pagar indemnitzacions quan realment és responsable. Avui en dia fa falta demostració tècnica necessària i suficient per demostrar que hi ha responsabilitat nostra. Tenc la convicció que no és així; no obstant això, jo puc entendre que hi hagi particulars que tinguin un parèixer distint. Jo voldria obrir un diàleg amb aquests senyors, per demostrar-los que en aquest cas les coses estan ben fetes, i si hi hagut problemes no ha estat per culpa nostra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. Conseller, insistiré en la pregunta: Si es demostra que alguns d'aquests desperfectes està ocasionat per una obra pública feta en males condicions, per haver bloquejat alguns dels desguassos existents, vostès indemnitzaran els particulars si els presenten una reclamació? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, si és cert i demostrable que la culpa és nostra, evidentment pagarem. L'important és saber que no ho veim així nosaltres, estam convençuts que el problema no és motivat per cap instal·lació o obra del Govern balear. Però si de fet hi ha un supòsit que pel que sigui es dóna, evidentment respondrem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 4499/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a autorització a "Sa Nostra" per a la compra d'una finca a Son Fuster.

Passam a la vuitena pregunta, que és la 4499, del diputat Sr. Pere Sampol i Mas, relativa a autorització a "Sa Nostra" per a la compra d'una finca a Son Fuster. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. La caixa d'estalvis "Sa Nostra" va adquirir a finals del 91 la finca situada al carrer Ter número 16, del polígon de Son Fuster, per 677 milions de pessetes més IVA. En quina data va autoritzar la Conselleria d'Economia i Hisenda aquesta compra? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

Canviï el micròfon, per favor, Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, la Conselleria d'Economia i Hisenda realitza, com vostè coneix perfectament, el control de la caixa d'estalvis "Sa Nostra" segons la pròpia normativa que ella ha desenvolupat. La Conselleria d'Economia i Hisenda, mitjançant la comissió de control i el seu representant a aquesta, va aprovar l'operació de la compra d'aquest solar a la reunió de juny del 91 i de desembre del 91, segons consta a les actes de la comissió de control, allà on hi ha el representant de la Conselleria d'Economia i Hisenda, en aquell cas i en aquell moment em consta el Sr. Moya Barbereche. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Perdoni, però no m'ha quedat clara la resposta. La pregunta és concretíssima: En quina data la Conselleria d'Economia i Hisenda va autoritzar aquesta compra, en aplicació del Decret 43/1986, de 15 d'abril, relatiu a caixes d'estalvi, òrgans rectors i control de gestió, article 41.1, que diu "La Conselleria d'Economia i Hisenda ha d'exercir les funcions de control de gestió i inspecció de les caixes d'estalvis a les quals s'hagi d'aplicar el contingut del decret present, i per a les activitats realitzades a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears". I l'article 42.1 diu que "s'hauran d'autoritzar la realització d'inversions individualitzades superiors al 25% dels recursos aliens, o de 500 milions de pessetes". Evidentment aquesta era una inversió superior a 500 milions de pessetes, 677 milions més l'IVA corresponent, per tant necessitava una autorització expressa de la Conselleria d'Economia i Hisenda. En quina data es va produir aquesta autorització?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, repetesc, a la comissió de control de juny del 91 i desembre del 91, si bé també no ve al cas, però si tengués ocasió li aclariria un poc aquesta legislació a què vostè fa referència, ja que he de recordar-li que aquesta legislació a què vostè fa referència és una legislació feta per aquest Govern, creada per aquest Govern, i per tant ningú més que aquest Govern sap a què fa referència aquesta legislació. De totes maneres, com que la seva pregunta no era aquesta, i segur que tindrà una alta ocasió per

explicar-li a què fa referència aquest tipus de legislació, i a quin tipus de risc de solvència fa referència aquest tipus de legislació, insistesc: reunions juny 91, desembre del 91, comissió control, Caixa d'Estalvis Balears, "Sa Nostra", on hi ha un representant de la Conselleria d'Economia i Hisenda. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Perdó.

I.9) Pregunta RGE núm. 4500/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a control de gestió practicat sobre la compra per "Sa Nostra" d'una finca a Son Fuster.

Passam a la novena pregunta, que és la 4500, també del Sr. Sampol, relativa a control de gestió practicat sobre la compra per "Sa Nostra" d'una finca a Son Fuster. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, jo interpreto la legislació, en aquest cas els decrets del Govern més al peu de la lletra que els propis consellers que han dictat aquests decrets. Continuant amb aquest decret, la Conselleria d'Economia i Hisenda ha d'exercir un control de gestió sobre aquestes inversions superiors a 500 milions de pessetes.

Li demanam quin control, Sr. Conseller, va exercir la Conselleria sobre aquesta compra-venda, i ja li avançaré el que teníem previst a la rèplica: Si ha realitzat aquest control de la gestió d'aquesta adquisició, d'aquesta inversió de "Sa Nostra" que mana el Decret 43/86, sabrà que aquesta primera compra la va efectuar amb un concepte privat una societat inexistente legalment. Una societat inexistente legalment, és a dir que no estava constituïda, la compra per 100 milions. Aquesta societat estava constituïda pels Srs. Berga, Tous i Coll, i compren per 199. Aquesta societat inexistente legalment tramità una llicència d'obres amb un projecte de 1.459 milions de pessetes, i un conveni urbanístic amb l'Ajuntament de Palma per 25 milions de pessetes més. Sabrà que dia 24 de desembre del 91 la Comissió Executiva de "Sa Nostra" acordà adquirir a Edificio Palma 1, aquesta societat, ja existent a aquestes hores, el solar que havia costat 199 milions de pessetes per 677 milions de pessetes més IVA. I si ha practicat un control, es demanarà per què "Sa Nostra" en comptes de comprar un solar, encarregar un projecte, tramitar la llicència d'obres d'acord amb un projecte adequat a les seves necessitats, compra una parcel·la amb un projecte, amb una llicència d'obres, amb un conveni urbanístic, i adapta les seves necessitats a aquest projecte ja existent. Què opina d'això la Conselleria d'Economia i Hisenda?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jau-me Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Miri, jo crec que vostè, amb una intenció totalment política en aquest moment, desvirtua el que és el control que fa la Conselleria d'Economia i Hisenda i que fa el Govern sobre el risc financer de les caixes d'estalvis aquí i a tot l'Estat espanyol.

La caixa d'estalvis "Sa Nostra" té el seu propi consell d'administració. En aquest consell d'administració ni el Govern ni la Conselleria d'Economia i Hisenda té cap representant. I aquesta entitat pren les seves decisions baix la seva exclusiva responsabilitat, Sr. Sampol. Aquesta operació que vostè m'indica, insistesc, i per això la LOFCA i les disposicions establertes al respecte bàsicament en concert amb la gestió que fan respecte del Banc d'Espanya, perquè no oblidí la tutela que per damunt la tutela que tenim les autonomies té el Banc d'Espanya d'aquestes entitats, la comissió de control analitza les operacions i en el seu cas dóna el vist-i-plau a aquestes operacions o no dóna el vist-i-plau a aquestes operacions. La comissió de control és un organisme específicament taxat per la llei, i que té unes funcions específiques de control. En aquesta comissió de control la Conselleria d'Economia i Hisenda té un representant, igual que molts d'altres representants. Aquesta comissió de control, insistesc, en el seu moment igualment, exactament igualment que el Banc d'Espanya, va fer una anàlisi d'aquesta decisió presa pel consell d'administració, i la va considerar correcta.

Em permetrà que no pugui entrar en més controls que sense cap dubte devia exercir en aquell moment el propi conseller d'Economia i Hisenda -i que em consta- sobre el que era el risc de solvència d'aquestes entitats, però en una operació d'adquisició d'immobilitzat on, d'acord amb el Banc d'Espanya, d'acord amb la comissió de control, no vulnerava aquest control exercit, l'operació és totalment correcta. És a dir, en aquest cas i en aquest moment vostè no pot canviar la seva postura sobre quin havia de ser tradicionalment el paper de control que han d'exercir sobre aquest tipus d'entitats financeres per passar a tenir un paper d'intervencionisme radical, que vostè seria el primer que sense cap dubte criticaria.

Insistesc: Aquesta operació és una operació d'immobilitzat, i la documentació a la comissió de control i al Banc d'Espanya els ha paregut correcta, per tant també a la Conselleria d'Economia i Hisenda amb aquest control i els altres controls, si em permet. Crec que no estic en disposició en aquest moment de posar-li en el seu coneixement. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas.

I.10) Pregunta RGE núm. 4501/94, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a pluges necessàries per suspendre el transvasament d'aigua de l'Ebre a Mallorca.

Passam a la desena pregunta, que és la 4501, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup PSM I EEM, relativa a pluges necessàries per suspendre el transvasament d'aigua de l'Ebre a Mallorca. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Avui torna a estat ennigulat, i per tant podria ser que tornàs a començar a ploure prest. La pregunta és: Quants de litres per metre quadrat creu el Govern que hauran de ploure més a l'illa de Mallorca per suspendre el transvasament de l'aigua de l'Ebre. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. És una pregunta tècnica-ment interessant.

(Rialles)

Interessant, per descomptat. És a dir, si ara tenguéssim la certesa que d'aquí al mes d'abril ploréssim en un percentatge del 75% del que ha plogut fins ara, suspendríem l'operació pel que fa referència a la temporada estival d'enguany. No obstant això, quedariem un poc al pare respecte de l'any següent. Hem de recordar, perquè ara pareix que ha plogut tant, tant, ara pareix que ja tenim una aiguada que la crisi hidràulica a Balears no ha existit mai, que el 94 ha plogut més que el 93; ha plogut exactament el mateix, de moment, que l'any 92, i ha plogut menys que l'any 91.

Aquest debat m'interessa, perquè això de l'aigua ja saben que és un tema que he agafat molt, molt seriósament, i arrib a estar despistat. Jo no comprenc com ara és possible que havent estat deu anys passant tanta pena, després d'haver fet tants de debats, tants de comentaris sobre premsa, certes informacions de premsa apocalíptiques, els problemes que hem tengut per dur l'aigua de Llubí, on hi ha hagut grups polítics d'aquesta cambra que han tengut una posició molt estranya, molt difícil, encara no comprenen que l'important és tenir una font flexible de subministrament, que no ens faci passar la penada que hem passat aquest temps, amb un cost tan assumible que significa -i això és noticable-, l'important

es saber què paga per exemple avui en dia a Palma la gent que fins fa un mes i mig ha comprat de manera forçada l'aigua embotellada. El cost mig està en 3.000 pessetes per mes i família. Avui en dia nosaltres volem oferir una aigua de qualitat exactament igual a 400 pessetes de mitja.

Jo no ho arrib a entendre, no arrib a saber si aquí hi ha qualque cosa que se m'escapa. El que sí sé és que hi ha gent, com són els empresaris d'aigua embassada, els transportistes d'aigua, que n'estan molt pendents, que eliminem operacions determinades. També he tengut molts de problemes al final amb gent de qualque partit polític d'aquí amb la planta de salobre de Son Tugores, i jo ja no entenc res. Jo no sé si aquí l'important és en base a temes com puguin ser estalvi de recursos, polítiques estratègiques abstractes, el que hem de fer és condemnar la gent a tenir aigua salada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aprofitant que la primera part de la seva intervenció ha estat distesa i fins i tot graciosa, jo crec que per tractar aquest tema i per dir-el que la gent diu dins els comerços i dins els cafès, hem de recórrer a unes figures de la nostra cultura popular, que amb enginy sabien dir les coses al poder sense agreujar massa. Li he preparat una petita glosa, que diu: Aquell dia que es va dir / que en *barco* s'aigua durién / ses portes del cel s'obrien / i ja es ploure no té fi. / "Què és de dur es meu destí" / diu ara el conseller Reus / "ja no puc pujar es preus / sense mostrar es plomí" / i se gira cap al cel / i crida i se desespera / "què li he fet jo a Sant Pere?" / demana a l'amo en Biel, / i ell respon d'una tirada: / "des ploure ja en duc un feix / atura't d'una vegada, / o et tures ara mateix / o et fotrè una pedrada. / Basta d'aigua, per favor, / que seràs un tros de banc? / no la vull, si és de franc, / jo la vull dur en vapor". / De doblers, omplir-ne un cossi / el Govern s'ha proposat / enc que sigui un desbarat, / que té més, si és negoci? / I jo vos dic amb cançons: / Això són ses missions / que posà en Biel Cañellas, / hem de veure si amb elles / guanyarà ses eleccions.

Gràcies, Sr. President. Ara li enviaré dedicada, Sr. Reus.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, moltes gràcies per la glosa, jo no en sé fer. M'agradaria tenir aquesta capacitat. Per jo desbarat és en un tema com aquest de l'aigua no ser molt

rigorós, molt seriós. És molt bo de fer de sobte explicar avui a l'opinió pública que hi ha aigua per tot, perquè els albellons rebenten, perquè les Ufanes surten. No estam bé d'aigua, em creguin. Avui en dia el que hi ha és que el nivells de s'Estremera continuen igual de baixos, estam a 110 metres del nivell d'extracció inicial; i jo deman al bon Jesús que plogui el màxim possible, perquè si plou anirem demanant moltes coses, i tendrem un cabdal d'aigua disponible i barat. Jo he intentat, hem intentat conjuntament els ajuntaments de Palma i Calvià assegurar que d'aquí a tres anys no hi hagi problema de subministrament. Si jo tengués la certesa que el règim de pluges d'ara al mes d'abril serà el correcte, jo anunciaria a la gent a bombo i plateret que l'aigua de Palma es pot beure, perquè avui en dia es pot beure. El que jo no sé, sincerament, si els mesos de març i abril l'aigua serà de qualitat. En aquest sentit no volem nosaltres crear una il·lusió que després s'hagi de rompre.

Però per jo el tema d'aigua, després d'haver fet molta feina i tenir molts de problemes i haver de córrer, és un tema que, així com hi ha altres qüestions que queden a l'aire, és un tema per a mi resolt, perquè hi ha en marxa moltes inversions i solucions; i tal vegada hem volgut cobrir el cent per cent del problema, anticipant al consumidor una qualitat d'aigua definitiva per a Mallorca, que ja voldria que la història quedàs, que mai més en la vida el problema hagi estat el que avui en dia hem vist. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 2668/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a accions del Govern de les Illes Balears per prevenir el contagi de la sida.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a interpel·lacions; i veurem en primer lloc la 2668, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a accions del Govern de les Illes Balears per prevenir el contagi de la sida. Té la paraula pel grup interpel·lant el diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Sanitat i Acció Social, em cregui que aquest és -ahir vespre encara preparava aquest tema- un del temes per a mi més delicats que he tocat; no entra de ple dins el meu camp, i voldria que aquest debat, perquè és un tema delicat, fos un debat sense cap connotació electoralista. Jo modestament m'he d'atribuir ser portaveu d'un col·lectiu de persones que treballen molt dins el camp de la marginació, dins el camp de la droga-addicció, que segurament tenen una visió molt oposada a la que té la Conselleria, i que tal vegada sigui positiu -no

ho sé, ho veurem- que aquí es porti un poc la seva visió del problema, que el confrontem amb la de la Conselleria de Sanitat, i tal vegada puguem arribar no a un consens, però aproximar postures, i que això sigui positiu per a la prevenció i per a la lluita contra la drogaaddicció i la sida.

El motiu que em va fer presentar aquesta interpel·lació, al nostre grup, evidentment, va ser aquest estudi, *Yonkies en tiempos del sida, estudio de 82 casos*, que a mi realment - supòs que el coneix, Sr. Conseller- em va escarrufar, i em va fer prendre consciència de la magnitud del problema. Tal vegada vostè ja anteriorment tenia accés a aquestes dades, però la veritat és que és un estudi que posa la pell de gallina.

En definitiva la situació en aquests moments, segons aquest estudi sobre 82 subjectes, residents la majoria d'ells en Es Refugi, afirma que, per exemple, el 90% dels reclusos a les presons hi està directa o indirectament per temes relacionats amb el consum de drogues, amb un augment progressiu dels malalts de sida. Demana, en conseqüència, de forma urgent iniciar la distribució controlada de metadona a la presó de Palma i una campanya de prevenció de toxicomanies i de la sida, distribució de xeringues i preservatius.

D'altra banda, un alt percentatge de toxicòmans es des- preocupa del que puguin tenir i contagiar, tant respecte d'hepatitis com altres malalties com la sida. La majoria coneix els propis resultats gràcies a l'anàlisi realitzada a la presó, posant de relleu aquesta anàlisi tota una patologia relacionada amb la drogaaddicció. Analitza també aquest estudi el tema de la prostitució. Entre 16 dones de 18 a 33 anys també aporta unes dades que escarrufen, totes elles són politoxicòmanes -consumeixen heroïna i cocaïna- i exerceixen la prostitució al carrer. L'estudi vol establir la connexió sobre tres eixos bàsics: prostitució, drogaaddicció, sida. Afirment que tenen unes necessitats de consum de droga d'unes 20.000 pessetes diàries, que fan un horari de feina al carrer superior a les 10 hores diàries, un 70% d'aquestes dones que s'han realitzat proves analítiques han resultat seropositives; el 69% d'elles afirma haver compartit xeringues amb altres persones, i es constata un desconeixement total de la transmissió del virus de la sida i la seva prevenció. Declaren que un 80% dels seus clients es nega a usar preservatius. És a dir, segons aquest estudi 16 dones que exerceixen la prostitució tenen relació amb més de 100 clients diaris que es negaren a utilitzar preservatius, amb el conseqüent risc de contagi. Hi pot haver més de 40.000 pràctiques de risc anuals a Palma. La tipologia dels clients és d'homes entre 30 i 50 anys. Els caps de setmana s'incrementa el nombre de joves entre 16 i 25 anys, molts d'ells estan casats o mantenen relacions sexuals amb altres dones, la qual cosa difon els possibles contagis de forma notable.

El Pla nacional de drogues, l'estadística és del 1993, ens diu que així com a nivell d'estat disminueix l'ús d'heroïna, les Illes Balears en són una excepció. Som una de les comunitats autònomes que té proporcionalment més toxicòmans, 134 de cada 100.000 habitants cerca tractament per addicció, i que en això només ens superen Ceuta, Canàries i Galícia.

Som la primera comunitat, després de Cantàbria, on els toxicòmans que acudeixen per primera vegada a un centre continuen utilitzant la via endovenosa. Només un 2,9% deixa l'hàbit de picar-se per la vena. Ocupam el tercer lloc, després de Barcelona i Madrid, en el nombre de casos de sida per habitants. Des de 1982 a 31 de desembre de 1993, 298 usuaris de drogues a Balears varen contreure la sida; 420 casos, per tant, per milió d'habitants, molt per damunt de la mitjana espanyola, entre 170 casos per milió; o comparant països europeus Itàlia 227 caos, Alemanya 17,5, Regne Unit 7,6. Evidentment aquests darrers països duen una política preventiva que funciona des de fa temps.

Aquestes són les estadístiques, i esper no haver-ne fet una lectura esbiaixada, la veritat és que m'han ajudat a interpretar-les. La realitat, segons el que ens diuen - esper que ho contrasti el conseller- és que en poc temps s'ha passat de dos metges, dos assistents socials, dos psicòlegs, més el personal de la Creu Roja; a dos metges de la Creu Roja, un metge de Sanitat, un auxiliar administratiu i un guàrdia jurat. És a dir que el personal dedicat a la toxicomania ha disminuït. Els resultats són que els toxicòmans a Mallorca tenen un difícil accés als centres de tractament, que presenten llarguíssimes llistes d'espera. Ens parlen de cinc mesos al centre de l'Ajuntament i d'un mes i mig a centre de reducció de risc.

A partir d'aquí jo li plantejaria uns interrogants que si pot, ens contesti avui mateix, perquè en funció de la seva resposta es condicionarà la futura moció, si és que hi ha lloc per a una futura moció. En definitiva, es poden augmentar els recursos? Per què es disminueixen els recursos en lloc d'augmentar-se? Quins criteris s'han seguit per convertir Can Gasà, una comunitat prevista per a terapèutica per a toxicòmans, i s'ha convertit en un centre per a ex-alcohòlics residuals? Quins criteris s'han seguit per eliminar de cop l'infermeria de l'Hospital de Nit i les consultes externes de l'Hospital General dirigides a toxicòmans? Si a ses Garrigues d'Amunt s'han destinat recursos pressupostats per a toxicomanies, i no s'utilitza ses Garrigues d'Amunt per a toxicomanies, es recuperaran aquests doblers i s'invertiran a toxicomanies? S'ha fet res per testar l'estat de salut de les treballadores de la Porta de Sant Antoni? Es té constància que el risc del contagi de la sida per via heterosexual augmenta enormement, d'una manera molt preocupant? Per què es produeixen tants de canvis en les directrius d'actuació de la Conselleria en un tema que pareix que a nivell d'Estat, a nivell d'actuacions està tan clarificat?, em pareix que hi ha una certa unanimitat de criteris, com diu de fer el Pla nacional de drogues.

En definitiva, segons les estadístiques, segons els estudis del personal sanitari que combat la drogaaddicció, diríem des de dins de les trinxeres, des de prop del problema, molt relacionats amb el problema, la realitat és que augmenten dia a dia els riscos del contagi de la sida. De fet ens diuen que ens trobam a les portes d'una

vertadera epidèmia. Com la pensa abordar la Conselleria? Realment és tan dramàtic el fet com jo mateix acab d'exposar en aquest moment?, o pot aportar unes dades més optimistes, i sobretot un calendari d'actuacions que facin recórrer un poc la il·lusió a persones que estan realment alarmades? Moltes de gràcies, i esperam les seves respostes.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Govern té la paraula el Sr. Conseller Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President; gràcies, Sr. Sampol, senyores i senyors diputats. Jo he de contestar una miqueta com ahir, però procuraré estar una miqueta més calmat. Pareix ser que ahir, i he explicat avui matí el motiu, i crec que és clar, a ningú li agrada veure imprès -i perdoni que ho fai en públic, no sé si és correcte- on li diuen protector d'assassins, perquè jo crec que en el tema de què parlàvem ahir ni hi ha assassins, ni hi ha protectors. Però quan qualcú li diu protector d'assassins, tots els que es posen pels costats acaben malament en aquell moment, i et posen nerviós, i hi va haver gent que es va posar pel costat d'aquest tema.

I avui no és exactament el mateix, però té una particularitat, escolti, casualment idèntica. Aquest debat que vostè m'ha presentat aquí, li puc demostrar, perquè hi deu haver gravacions, que despús-ahir el feia per ràdio amb Jaume Santandreu. És massa exacte, són les mateixes paraules, són les mateixes reivindicacions. Jo no sé d'on han sortit o d'on no han sortit, però està gravat; i és una llàstima una vegada més que aquests debats no es facin aquí i es facin per la premsa. Després a la premsa comuniquem les nostres conclusions, comuniquem el que haguem de comunicar; però és una llàstima, perquè és que jo el trob clavat. Va ser durant mitja hora, més o menys el temps que tendrem vostè i jo de parlar; va ser amb els mateixos arguments, confonent sempre el mateix i creant aquest confusióisme que hem de començar a aclarir d'una vegada.

Una cosa és ser drogaaddicte, una cosa és ser drogaaddicte per via parenteral, una cosa és ser HIV positiu, i una altra cosa és la sida. No ho confonguem més. Hi ha afortunadament ja, gràcies a déu, moltíssimes persones seropositives al virus de la immunodeficiència humana que duen -i ho sabem per recollida de sèrums- més de vint anys i no tenen sida. Per tant és una categoria distinta, és un senyor que simplement s'ha transformat en seropositiu, té un problema, ha tengut un problema molt greu, que és una espècie d'espasa de Damocles a damunt del seu coll, que li diu que qualsevol dia podria tenir sida, però han anat passant els anys, (...), i viu; i qui dia passa, en segons quines malalties, any empeny. Per tant no hem de confondre, no hem de crear confusions.

Si parlem de sida avui fonamentalment, jo em dedicaré a sida, encara que no redueix cap altra de les coses que vostè ha exposat aquí.

També vull dir una cosa, i ho vull dir aquí. Em sent absolutament responsable de la sida en aquesta comunitat, no podia ser d'una altra manera. Dia 1 de setembre, em pareix que és, de l'any 1895, l'agost hi va haver els dos primers casos a Son Dureta, els dos primers casos reconeguts, després se'n va reconèixer un d'antic el 91, però l'agost esclataren dos casos de nínets a Son Dureta, immediatament la Conselleria de Sanitat -jo llavors no era conseller ni sabia si posaria mai els peus dins la conselleria- em va cridar perquè em fes càrrec del tema de la sida com a tècnic, i des de llavors en som el president. I m'ha fet il·lusió, fins i tot de conseller, continuar sent el president d'aquesta comissió. És una comissió d'experts, com vostè sap, es reuneixen, en forma part molta de gent experta en el tema, i que a déu gràcies funciona, i els diré una cosa: tenim 60 d'aquests deu anys fetes, elaborades, i que sempre les hem redactades i confeccionades pensant que qualsevol dia el Parlament ens les podia demanar. Estan a la disposició del Parlament les 60 actes, que si qualcú ens les demana, les enviarem, del que hem treballat, del que hem decidit, per què ho hem decidit, en quin moment ho hem decidit, i si ho hem fet bé o ho hem fet malament. Som tècnics de totes les illes, i que treballen a distints centres hospitalaris. N'hi ha del Joan March, n'hi ha de l'Hospital General, n'hi ha de Son Dureta, i n'hi ha de tots els llocs, i ens hem anat reunint, i diria que tots sentim aquesta responsabilitat, i si jo en som el president, després vaig ser director general, vaig continuar sent el president de la comissió; i després, de conseller, continuu sent el president de la comissió, me'n sent més responsable que ningú.

Li puc dir que hem treballat molt, i que hem treballat bé. Optimisme no en transmetré en absolut, però si donaré una altra lectura de les xifres, perquè les xifres totes tenen lectura. Contest pràcticament el mateix que vaig contestar per ràdio, faré una altra lectura, però mai no expressaré optimisme. Mentre hi hagi sida ningú no pot presentar optimisme. El que si podem dir és si anam per amunt, en la tendència que s'anava, en la tendència que els tècnics epidemiòlegs anaven dient, que arribaríem a xifres terribles. Ja són terribles les que hi ha, però es preveien xifres molt més grosses, clar, ja han passat quasi deu anys, i ja pràcticament podem saber on hem arribat realment. I amb una sèrie d'exercicis que nosaltres hem fet, crec que d'alguna manera, li diré, hem fet més de sida del que es puguin imaginar. I també li diré que només som una part dels que treballam en sida, la Conselleria de Sanitat, perquè després hi ha el Govern central que treballa en sida; actualment hi ha una campanya per a tots els espanyols, que pagam tots els espanyols, i que se n'han de beneficiar tots els espanyols.

Per una altra part hi ha una cosa que jo no estic massa content, que és que des del Ministeri central es

donen subvencions a unes organitzacions no governamentals, a les quals nosaltres només tenim opció de dir que existeix, i que ens pareix bé o malament, però a les quals es donen una quantitat important de pressuposts, en tot cas la major part d'anys jo diria que 10 o 20 vegades superior a la que reb la pròpia conselleria, i que també s'ha d'exigir que aquesta altra faceta de gent que treballa en sida expliqui resultats. És a dir, que són tres aspectes que treballen.

Però la nostra responsabilitat, primer li faré una síntesi, jo no sé si amb el temps modificaré una miqueta el tema, i li diré algunes altres maneres d'explicar el que hem fet amb la sida. Primer les xifres, les xifres que em demanava vostè. Són certes les seves xifres, però les xifres sempre es poden interpretar d'una manera o d'una altra; i jo vaig veure un exercici que em va parèixer bo, que no és invent meu, que va sortir publicat a una revista científica nacional, i que era fet per l'Institut Carles III, pel centre de Majadahonda. Varen fer un exercici, varen tenir una originalitat, que és dir que com que ja estam a la segona dècada de la sida, anem a veure el que era la sida a Espanya del 81 al 90, i el que és el sida del 90 al 94, a veure si anam bé o anam malament.

Jo vaig mirar allò, i vaig dir que havíem de fer el mateix a aquesta comunitat autònoma, i veure què succeeix, i comparar-nos amb les altres comunitats autònomes. I ara ja aquest exercici el faig cada vegada que surten noves dades, i avui els puc donar, perquè ho tenc des d'ahir, les xifres a 30 de setembre del 1994, o sigui les darreres xifres que tenc, i extrapolades d'aquesta manera, i per comunitats autònomes. Li puc donar en increment de taxa, de tant per cent, o li puc donar amb vegades per les quals s'ha multiplicat una dècada respecte a l'altra. I d'aquesta manera de veure-ho, que no és una manera epidemiològicament anormal, sinó que al contrari, per ventura hauria de ser la manera de dir què ens passa a aquesta dècada respecte de l'anterior, ja en duim quatre anys quasi complet, li parl de setembre del 94, duim tot el 90, 91, 92, 93 i part del 94, pràcticament 5 anys; què passa?

Perquè es faci càrrec, la mitja nacional aquesta dècada ha augmentat respecte a l'anterior un 2,97, ha de multiplicar un 2,97. Això és la mitja nacional. Per damunt: Rioja, Navarra, Múrcia, Aragó, Galícia, Andalusia, Castella i Lleó, Castella-La Manxa, Astúries; amb 4,79 fins a 2,99. És a dir, tenen molta més sida a aquesta dècada que a l'anterior, amb xifres que es multipliquen per 4,79 fins a 2,99, i la mitja nacional és 2,97.

Després vénen les que estam per davall, afortunadament, de la mitja nacional, que hem crescut molt menys aquesta dècada que l'anterior, la qual cosa vol dir que el que hem anat fent algun resultat ha tengut. I quines són aquestes comunitats autònomes, i per ordre? Naturalment van baixant des de 2,94 fins a 2,61, i són: València, País Basc, Canàries, Extremadura, Cantàbria, Madrid, Balears i Catalunya. La penúltima. El creixement de sida en aquesta comunitat autònoma aquesta dècada respecte de l'anterior és el penúltim d'Espanya.

Els que em volen dir que això no serveix de molt tot d'una em diuen que aquestes xifres, evidentment el que va començar abans i va tenir xifres més grosses. Bé, molt bé, jo les vull interpretar d'una altra manera. Cadascú les pot interpretar com vulgui. Per tant, anirem a unes xifres menys interpretables, anirem a les xifres del que passa realment l'any passat respecte de l'anterior i els anys respecte dels anteriors. De sida -serà molt fàcil-, des del 83, varem tenir els següents casos a Balears: 1, 3, 3 -cada xifra és un any-, 13 -li donaré fotocòpies, si vol, de tot això-, 35, 56, 72, 81, 92, 126 en 1992 i, per primera vegada, en 1993, 125, un cas menys; per primera vegada un any tenim un cas menys que a l'anterior, sempre havia augmentat, i aquest any, del que duim fins ara, i amb tota la cautela del món, 54; la qual cosa, si l'extrapolàvem, en sortiríem ben parats. Això no és ver, perquè després sempre s'hi col·loquen uns casos que es declaren *a posteriori*. Però per primera vegada a any tancat, el 93, un cas de sida menys que el 92. Però, per què? Perquè jo crec que hem treballat molt més que el que la gent creu, i hem utilitzat...

Veig que hauré d'utilitzar la segona part com a primera per poder-me explicar una miqueta més, perquè el llum ja està vermell, però, si m'ho permet, en un minut acabaré, llavors en donaré altres dades.

Per què? Perquè hem treballat molt més que el que la gent creu, molta gent creu que treballar és fer fullets, i ja fa temps que dic que no hem de fer fullets, hem de fer vacunes o actuacions. Sobre la sida, el que necessitam són persones que transmetin..., i el capítol 1 és molt important, i el capítol 1, de personal, l'hem utilitzat perquè divulgues i difongues sida a tota la comunitat autònoma, a totes les illes i a tot els pobles, i aquí entra tota l'actuació que hagin fet els tècnics centrals de la conselleria i tota l'actuació que hagin fet els metges titulars a cada un dels pobles i centres de salut per indicació, per programa, de la conselleria.

Aquí li puc avançar, després ho llegiré per explicar-ho, que estam convençuts que directament, i eliminant qualsevol xerrada per televisió, qualsevol xerrada per ràdio, qualsevol xerrada col·lectiva, sinó individualment, és a dir, de 30 persones a 40, sigui un col·lectiu de bombers, sigui un col·lectiu d'un ajuntament, sigui un col·lectiu del servei militar, sigui del que vulgui, parlarlos-en directament o bé que els hàgim donat un fullet informatiu; per cert, en tenim un dels millors que hi ha a totes les comunitats: *Les 100 preguntes i les 100 respostes*, supòs que l'ha vist, i si no, en parlarem, ho hem fet a 78.000 persones d'aquesta comunitat; si cada una d'elles ha estat capaç de transmetre-ho a 10, tothom sap el que és la sida.

Per no abusar de la paciència del president, em reserv algunes coses que hauré de dir després i que formarien part d'aquesta primera intervenció. Gràcies, Sr. President i gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Grups que hi vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Tema delicat, efectivament, com ha dit molt bé el Sr. Sampol, aquest, sobre el qual interpel·len avui el Govern de les Illes Balears, el tema de la sida. Naturalment, estam convençuts, així com el Sr. Sampol i supòs que com tothom, que la prevenció és el més important en aquesta lluita contra l'autèntica plaga apocalíptica -en podríem dir- del nostre segle. Més val prevenir que curar, naturalment, i per ara, la sida pareix que no té cura.

Per tant, fan feredat, per dir-ho en eivissenc, aquestes dades que ens ha donat, segons estudis fiables, les quals no repetiré aquí, però que, així mateix, s'ha d'incidir en el que ha dit el Sr. Sampol sobre que el Pla Nacional de Drogues, que ens dona una xifra per a Balears, una xifra d'addictes -no sé si l'he agafada bé-, que si l'he agafada bé, de 134 cada 1000 habitants, és esgarrifosa.

Per tant, està bé que hagin plantejat aquesta interpel·lació, i pareix, segons ha dit el Sr. Conseller, que la nostra comunitat autònoma, sense fer massa ostentacions propagandístiques, hi ha treballat amb eficàcia, en aquesta lluita contra aquesta plaga i que ha mogut allò que ha dit el Sr. Conseller que és important que es mogui, que és allò que és sota el capítol 1, o sigui, el personal especialitzat, més que fer fullets i altres coses que també a vegades són divulgatives, però que, de totes maneres, informar per part de professionals, i sobretot als col·lectius amb més risc, creim que és el camí més encertat.

Per tant, de totes maneres i a pesar que queda evident que la conselleria corresponent s'ha preocupat d'aquest tema i ha dut a terme una lluita lloable en aquest aspecte, això no lleva que el grup parlamentari que ha presentat aquesta interpel·lació no pugui també aportar, contribuir a aquesta lluita amb una sèrie, si és que presenta una moció, d'iniciatives per ajudar la conselleria en aquesta tasca.

Per tant, esperam, si es que es produeix, la presentació de la moció per prendre posició, però estam segurs que en això no hi ha colors polítics ni hi pot haver glosses, com agrada fer al Sr. Sampol, ni acudits, com m'agrada fer a mi, és una cosa molt seriosa que ens compromet a tots i per això crec que tots vogam en el mateix sentit i tots voldrem col·laborar a obtenir el millor resultat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. Per començar, diré que esperava per part del conseller, supòs que a causa del temps i de la polèmica inicial que ha tingut amb el Sr. Sampol, que expliqués amb més detall les mesures sobre prevenció, al cap i a la fi aquest és el tema de la interpel·lació que presenta el PSM i EEM. He escoltat amb atenció i la veritat és que m'he quedat amb ganes, supòs que a la segona part explicarà tot l'abast de les mesures de prevenció. S'ha quedat en una guerra de xifres, les quals, en aquest tema, sempre són molt enganadores. Com jo no crec que el Govern sigui el culpable del lleu augment que hi haver durant uns anys en el tema de la sida i de toxicòmans, tampoc no crec que es vulgui atribuir que hagi davallat el nombre de sida o el nombre de toxicòmans a causa únicament de la feina que ha fet o el poc que ha fet o el que ha trobat que hi havia de fer, diguem-ho així, el Govern. Hem de dir que la sida és un tema que s'ha debatut diverses vegades en aquest parlament i és un tema que encara que inicialment es va presentar com un greu problema de salut, en aquest moment la seva importància no recau únicament en el tema de salut, sinó que és un tema social "superimportant", jo crec que és aquí on hi ha la gran llacuna per part d'aquest govern quant a l'atenció al tema de la sida.

És una malaltia amb unes característiques molt especials que l'han feta una malaltia maleïda, quasi quasi és un càstig de Déu per les seves característiques, quant a la transmissió tant per via sexual com sanguínia, i ja sabem que aquests dos fluids, tant la sang com el semen, tenen unes connotacions molt simbòliques que l'han feta molt característica. També sobre la polèmica, i aquí just se n'ha rallat, sobre els anomenats grups de risc, actualment puja moltíssim el contagi entre heterosexuals, s'ha multiplicat per tres aquests darrers anys el contagi entre heterosexuals. Per tant, és un tema molt complex. També, tot el canvi que hi ha hagut quant a determinades conductes sexuals, el tema de la sida ha provocat un canvi en els costums i en les conductes hi ha hagut una reorientació de diferents conductes, i també un quart punt que també caracteritza molt aquesta malaltia, i encara, per molts d'esforços, que és quasi el que ha comentat el Sr. Conseller, hi és, és el pànic que ha provocat una manca d'informació veraç o, a la millor, la gran dificultat que existeix perquè aquesta informació que ha de ser veraç, ajustada, arriscada, per dir-ho de qualque manera, arribi, perquè tothom sap avui en dia que el preservatiu és un mitjà important per prevenir el contagi de la sida, però -sobretot vostè, Sr. Conseller, està assabentat del tema de l'ús del preservatiu- el preservatiu s'utilitza més com un talismà més que com un mètode de prevenció, i a la millor es posen el preservatiu després d'haver tingut una penetració, quan el contagi de sida ja hi és. Per tant, tots aquests temes que arriben una informació veraç, molt acurada i molt arriscada als grups que la necessiten realment és una de les assignatures pendants.

No vull entrar en el tema de les xifres. Jo crec que és un tema que es pot llegir de moltes maneres. Nosaltres creim que s'hauria de fer en una política sobre el tema de la sida: Primerament, una informació, que únicament es caigués en el tema dels fullets, estic completament d'acord amb el Sr. Conseller, sé que s'hi han fet esforços, s'hi ha implicat el màxim de col·lectius, però jo crec que no s'ha arribat prou als col·lectius que necessiten d'aquesta informació, no s'hi ha arribat prou; crec que açò és important. Segona cosa que s'hauria de fer, una formació dels professionals que tenen contacte amb les persones que tenen aquesta malaltia (treballadors familiars i tots els professionals sanitaris que tenen contacte directe amb aquest tipus de malalties). Jo crec honradament que no s'ha fet prou formació d'aquests professionals, s'ha fet un intent de formar-los, així com falta una formació als voluntaris que fan feina a les diferents entitats (Càritas Creu Roja, entitats ciutadanes) sobre el perill que hi pot haver, pel contagi amb aquestes coses; així com fer un curs d'educació sanitària específic sobre la sida, amb una entitat pròpia, no com una part més, sinó com una entitat pròpia. El tema és prou important com perquè tenguim un context específic sobre aquest tema.

El quart punt, que és on existeixen actualment per nosaltres més mancances, serien les accions específiques sobre els col·lectius de risc. Primer de tot, ajuda a domicili a aquestes persones que tenen aquesta malaltia, amb un correcte ajut a domicili es pot prevenir el contagi de malalties, sabem que el deteriorament social que tenen aquestes persones que pateixen la malaltia és greu, i açò els condueix que no tinguin mesures higièniques, que no utilitzin xeringues d'altres companys, que en tenir unes ferides se'ls facin netes amb molt males condicions...

Gràcies, Sr. President. Passam molt de ver del groc al vermell.

... el tema dels ajuts a domicili crec que és molt important que s'ha de veure. Igualment, un altre dels temes que nosaltres sempre hem demanat en aquest parlament, en el debat de pressuposts, (...) tema sida, al qual l'anterior conseller tenia certa por, era donar suport als grups d'autoajuda, els grups de lluita anti-sida. S'han sentit paraules grosses en aquest parlament respecte dels comitès de lluita anti-sida.

Per tant jo crec que per part del Govern s'han fet coses, no li vull reconèixer de cap de les maneres, i el *Diari de Sessions* recull altres intervencions meves en què he reconegut que s'havien fet coses, però jo crec que hi ha grans llacunes, i que és hora que el Govern prengui mesures importants per treballar no únicament el tema sida, sinó totes les altres matèries que tenen relació amb el tema sida: la sexualitat, la toxicomania, la prostitució; tots aquests són temes que s'han d'abordar si es vol abordar el tema de la prevenció de la sida. No podem caure únicament en rallar de la sida i de res més, sinó que és un tema realment ample, i que hi ha molts de factors que incideixen en la prevenció d'aquesta malaltia, i crec que quedàrem molt coixos si únicament ralléssim del tema sida. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez Arbona. Pel Grup PP-UM té la paraula la Sra. Castro Gandasegui.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Tractem aquí una interpel·lació del Grup PSM i EEM sobre les accions del Govern balear per prevenir el contagi de la sida. Com ha dit el Sr. Sampol, és un tema molt delicat, i pot ser molt positiu, sense cap tipus de triomfalisme, però tampoc amb tant de pessimisme com el que ha mostrat el portaveu del PSM i EEM, fer un repàs de les actuacions que ha fet el Govern balear en aquest camp. Jo crec que el Sr. Conseller ja ens ha avançat una mica les actuacions que es duen a terme, crec que no ha tenguut en la primera intervenció, i que ho ampliarà més en la segona. Són unes actuacions que són molt nombroses, que van dirigides a tota la població, com ha dit de forma directa s'han informat 78.000 persones, actuacions també coordinades amb Insalud, que és qui té les competències assistencial; i, com els deia, unes actuacions que sense triomfalismes hem de valorar molt positivament.

La ciència mai fins ara havia posat tants de recursos d'investigació en un termini tan curt de temps per investigar una malaltia infecciosa com ha fet per la sida, i així i tot no s'ha aconseguit un tractament del tot curatiu ni una vacuna eficaç. Per tant la millor eina que tenim en aquests moments per lluitar contra la sida és la informació. S'ha d'informar de la malaltia i dels mitjans per prevenir-la, i s'ha de fer d'una manera realista i sense alarmes, evitant l'excés de confiança i de despreocupació entre la població, i evitant també l'exageració del contagi de la malaltia en condicions de vida normal. És en aquesta línia, realista i pragmàtica, que es duen a terme les actuacions del Govern balear per prevenir el contagi de la sida. Estan dirigides fonamentalment a la informació i la vigilància epidemiològica. Van des de la publicació de propaganda, xerrades a mitjans de comunicació, divulgació de normes bàsiques per a evitar la transmissió, informació a joves, dins del camp epidemiològic hi ha estudis (...), el decret d'obligatorietat de declarar els casos de sida, entre moltes d'altres.

La Conselleria de Sanitat del Govern balear treballa en aquestes tasques des que en 1985 es creà el consell assessor d'experts sobre sida, i ha incrementat cada vegada més els esforços per intentar retardar la difusió de la sida, a través d'una prevenció eficaç. I a la vista estan els resultats, com deia sense triomfalismes, sinó amb xifres reals, com ha dit el conseller, som la penúltima comunitat en increment de casos de sida, i estam molt per sota de la mitja nacional.

És per això que el nostre grup dona suport a les actuacions del Govern balear, concretament de la Conselleria de Sanitat, en les tasques que du a terme fins ara per prevenir el contagi de la sida, doncs a la vista estan els resultats, tant de nombre de persones informades com d'accions dutes a terme, com d'increment de casos de sida a la Comunitat; i pensem que s'està en la línia adequada, i que és així com s'ha de continuar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castro. En torn de rèplica el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no és la mateixa persona que va debatre amb vostè aquesta setmana la que m'ha informat, són uns metges que han treballat moltíssim, evidentment del mateix equip relacionat amb Es Refugi, i ja li he dit que aportaven una visió del problema per jo molt fiable, perquè com li he dit és la gent que està a les trinxeres, tal vegada és la gent que combat el problema allà on és més difícil, allà on realment ja la persona està en un grau més elevat de necessitat, i acostar-s'hi sigui doblement meritori. Per tant jo crec que aquestes persones han de rebre l'estima i el reconeixement de tota la societat, perquè fan una feina de voluntariat social realment admirable. Realment crec que mereixen tota la nostra admiració.

Permeti'm, Sr. Vidal, que corregeixi les dades. Segurament em dec haver expressat malament, però em referia a 420 casos per milió d'habitants, no per mil habitants, de sida, diuen les estadístiques. 420 casos per mil habitants realment seria una xifra esgarriosa.

Evidentment tenia poc temps el conseller. Esper que en la segona intervenció entri no només a contrastar estadístiques, sinó realment a contestar preguntes importants, és a dir, de fet jo he exposat un problema com és el tema de les llistes d'espera, que realment si són de cinc mesos o d'un mes i mig segons els casos, possiblement quan el pacient arribi a l'atenció, tal vegada ja sigui molt tard. I el que sí que crec que hem de tenir molt en compte, jo particularment, modestament estic molt d'acord, és que hi ha una relació molt estreta entre aquest triangle prostitució-drogaaddicció-sida. Per tant, per abordar el problema s'ha de fer tractant el conjunt, actuant dins aquests tres temes, com crec que fa l'estudi *Yonkies en tiempos del sida*.

Les persones amb qui jo he parlat realment m'ho posen molt c.u. Fins i tot em diuen que havien sol·licitat material, xeringues, preservatius, a la Conselleria de Sanitat, a les institucions, i realment es trobaven la major part dels dies que no tenien aquest material per distribuir als drogaaddictes que acudien als centres.

La realitat és que, a pesar que tal vegada percentualment o comparativament les xifres milloren, som l'única comunitat

autònoma que augmenta l'hàbit de picar-se, i és evident que s'ha avançat molt en la divulgació, en l'educació del problema; les campanyes dels mitjans de comunicació són importants, però és evident que no tothom sap què és la sida, i dins els grups d'alt risc, és evident que una part molt important no coneix què és aquesta malaltia, ni les seves formes de contagi. Ho demostra l'estudi fet amb persones que practiquen la prostitució; i tal vegada aquest seria el punt on s'hauria d'actuar primer. Fins i tot em suggereixen la necessitat -si un cas això ja pot ser un tema de la futura moció- d'obrir un centre a prop de la Porta de Sant Antoni, allà on educadors de carrer o assistents socials estiguin permanentment en contacte amb el focus principal d'infecció en aquest moment que possiblement hi ha a Mallorca.

De les preguntes, em queden sis grans temes que repetiré, alguns els he passat molt per damunt, serien aquests grans problemes o interrogants que es plantegen: L'accés als centres de tractament, concretament les llistes d'espera, com reduir aquestes llistes d'espera. Segon, els recursos destinats a les toxicomanies que s'han detret per a altres actuacions, es tornaran reinvertir en toxicomanies? Com facilitar l'accés a programes de manteniment amb metadona als toxicòmans?, és totalment insuficient actualment. Aquí també tenc -evidentment no tornaré a entrar en guerra d'estadístiques- estadístiques que parlen que només tenim 39 places de tractament amb metadona, i es consideren totalment insuficients, comparant per exemple les 1453 que té Astúries. Elaborar programes -ho he dit abans- d'intercanvi de xeringues i dispendi de preservatius. Prioritzar l'ajuda a col·lectius d'usuaris de drogues que no realitzen activitats laborals, segons el Pla nacional de drogues aquest és el major grup transmissor de l'epidèmia de la sida; per descomptat que altres grups també ho necessiten. I sobretot també seria molt important facilitar l'accés dels toxicòmans a centres de tractament i centres d'assistència primària. Una de les causes que fan modificar els hàbits dels toxicòmans precisament és el coneixement del propi estat de salut; el coneixement del seu estat de salut pot ser determinant per canviar hàbits de consum.

En definitiva, amb la primera intervenció que ha quedat pendent de contestar molts de temes, i aquestes altres podrien quedar no totalment completa, jo crec que hem de parlar molt més, d'aquest tema; intentarem en el proper període de sessions continuar-ne parlant. Crec que és positiu, i crec que pot ajudar a rompre molts de tabús. Jo particularment m'he aproximat més a aquest problema del que hi estava, i sobretot faria meves unes paraules que hi ha en aquest estudi, que diu "*para ser toxicómano hoy en día es preciso inyectarse sucedáneos infectos, someterse a terribles peligros y vejaciones por parte de las organizaciones criminales y sujetos sin escrúpulos. El yonkie se ha convertido en un sujeto que vive en condiciones lamentables, que tiene problemas de salud, sociales, individuales o psicológicos intrafamiliares,*

económicos o de otro tipo". En definitiva són persones que viuen turmentades i que necessiten de tota la nostra comprensió, de tota la nostra ajuda, i tots els esforços que facem, encara tal vegada siguin pocs. Evidentment jo no he aprofitat aquesta interpel·lació per retreure res al Govern, simplement per fer-me portaveu d'un problema, i sense pretendre tenir la raó absoluta, ni molt manco, i en definitiva amb aquest debat d'avui, que possiblement tendrem a la sessió extraordinària de dia 13 que es veurà una moció, esper haver contribuït en nom del nostre grup, modestament, a avançar un poquet més en la superació del problema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. En torn de contrarèplica, el conseller Sr. Cabrer té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Sampol. Desgraciadament són cinc minuts, jo crec que haurém de fer una compareixença perquè així serà molt més fàcil que ens estenguem i parlem sobre aquest tema. Jo no sé si podré contestar a tot, amb la millor de les intencions. Aniré ràpid al que hem fet, al que realment hem fet en aquests quasi deu anys de treball sobre la sida.

Apart de constituir el consell assessor, com a legislació, vàrem fer, de les primeres comunitats, un decret de declaració obligatòria, és el decret 662/88, de 7 de juliol, el qual va ser important perquè d'alguna manera, no nominalment, però tenim una declaració ben organitzada dels casos de sida que tenim.

Estudis realitzats. Hem fet un estudi sanològic a prostitutes des de 1990 fins a 1992. S'han fet diversos talls, és un treball a nivell nacional en el qual participa aquesta comunitat autònoma, de les poques que hi han participat. Hi hem tengut una gran col·laboració. Jo mateix amb un grup de tècnics vàrem estar durant dos dies tancats dins la presó treballant amb 140 persones que voluntàriament es varen voler prestar a un estudi sobre la positivitat que hi havia dins la presó; s'ha publicat a diverses revistes mèdiques d'aquesta comunitat autònoma, a *Medicina balear* concretament -si el necessita, l'hi enviaré-, i s'ha publicat fins i tot a revistes nacionals. Va ser un estudi molt alligonador i vàrem aprendre molt directament per què una persona era dins la presó, diré que la frase més característica quan arribaves a tenir una certa..., *y tú, por qué estás dentro de la prisión? Yo, porque robo. Y por qué robas? Porque necesito droga*. Aquesta era la rutina, ho vàrem aprendre clarament ja molt al principi, això va ser l'any 1986.

Hem tengut 60 reunions de comissió d'experts, com he dit, pràcticament totes tenen acta, hem procurat no perdre-les, supòs que apareixeran 60 actes i, si no, xifra molt pròxima.

Reunions de coordinació amb institucions i associacions, 19. Conferències i taules rodones, 13. Rodes de premsa, 11. Programes de ràdio i televisió, 27. Distribució de material divulgatiu, 50.000 fullets o llibrets; el més reeixit de tots ha estat *100 preguntes i 100 respostes sobre la sida*, del qual li puc garantir que ens el corregeixen tots els tècnics de la comunitat autònoma, metges i no metges, i ja la darrera edició pràcticament ho diu tot, amb 100 preguntes i amb 100 respostes sí que és tot sobre la sida. Com a detall a *100 preguntes i 100 respostes*, nosaltres no pensàvem enviar-lo al Col·legi de metges, li diré a tots els que el vàrem enviar, perquè suposàvem que el Col·legi de metges n'estava amplament informat, d'aquest tema, i ens el vàrem exigir, hem repartit 440 a la Federació Balear de Futbol, perquè vàrem fer un curs per a entrenadors perquè ho explicassin a tots els al·lots; 190 a la Direcció General de la Joventut, en el campament d'estiu va ser difós a través dels seus monitors; 891 a ls col·legis de Balears de professors, amb una carta explicativa perquè ho poguessin fer als alumnes; 200 al Col·legi oficial d'assistents socials; 2.800 al Col·legi oficial de metges -ja he dit que no ho pensàvem fer-; al Col·legi d'ATS i comares, 2.500; 63 al gabinet de premsa per als periodistes; 2.270 a l'Associació ciutadana anti-sida de Palma de Mallorca; 7 a un centre de Lluçmajor, un centre juvenil que ens el va demanar; 12 a centres insulars i comarcals perquè els hi tenguessin; 200 a centres insulars de Menorca; al centre insular d'Eivissa, 65; Col·legi oficial de Farmacèutics, 400, i a demanda de població que ens el vénen a demanar, 490. He d'anar molt ràpid per continuar.

Xerrades que s'han fer, amb presència física, 325, i s'ha parlat a 13.896 persones, perquè cada vegada se n'ha comptabilitzat el nombre, i així consta en les actes que exposarem en aquest parlament, perquè ens ha dit un altre grup ens les demanarà. Consultes de sida que han fet dins la conselleria, 4.591, de ls quals, personals, 3.496 i telefòniques, 2.969. Distribució d'instruccions i material informatiu específic a personal sanitari (metges, farmacèutics) i perruqueries. Seminari dirigit a entrenadors de futbol. Seminari a monitors juvenils. Seminari a metges titulars, 5; a Mallorca, 3, 1 a Palma, l'altre a Manacor i l'altre a Inca; a Menorca, 1, a Maó, i l'altre a Eivissa capital. Seminari d'educació de prevenció de sexualitat i sida dedicat a docents. Setè curs d'educadors socials de salut anti-sida -el d'educadors socials que vostè em demanava està fet-. En aquests moments, programes en marxa: Sida i adolescents, en el curs 1994, s'hi han adherit 19 col·legis, 142 professors, 4.255 alumnes, població general de metges titulars, 42 municipis, 2.990 assistents, i ara posarem en marxa encara altres programes.

Amb tot això i el més ràpidament que he pogut he contestat la part que vostè em demanava amb més insistència, però ha fet referència -no les vull deixar de contestar a dues coses: Una, a veure si prostitució, drogues, sida és una interrelació total, no hi ha dubte, sempre hem dit

que el model de prostituta antic era el d'una al·lota de poble que l'embarassaven, fugia a la ciutat i per poder alimentar-se ella i el seu fill es prostituïa; avui és completament distint, és una senyora drogaaddicta o és la *partenaire* d'un drogaaddicte que l'obliga a prostituir-se per obtenir doblers que van únicament i exclusivament a la drogaaddicció, aquesta seria la foto-robot de la prostituta actual. Completament d'acord, la transmissió heterosexual vendrà per aquest camí -són faves comptades-. Vostè me diu que hi ha gent que menysprea el preservatiu, és evident, però també em diu i admet que la prostituta li ofereix el preservatiu, és a dir, ho saben, el que passa és que tothom sap que el preservatiu era un bon mitjà anticonceptiu, i vostè sap que varen néixer més de dos i més de tres nins pel preservatiu, és a dir, continuà fallant perquè hi ha gent a la qual el preservatiu no satisfà sexualment, i ja no diguem si en comptes de posar-se'l (...) se'l posen a la dutxa, com s'ha dit en un moment determinat, llavors, no servirà de res.

Respecte de Ses Garrigues d'Amunt, no vull que cregui que per falta de temps no vull contestar aquesta pregunta. A la darrera reunió que vàrem tenir a Ses Sitjoles el patronat, s'havia utilitzat durant tot l'any, de mitjana, per 39 usuaris, quan la seva capacitat és pròxima a 60, amb aquestes condicions, li vaig dir que era un recurs socio-sanitari, això li vaig contestar a una pregunta, però que intentarem utilitzar-lo per a necessitats més imperioses i més necessàries en aquest moment.

De llistes d'espera de sida, no n'hi ha, els hospital ingresen..., continuam confonent HIV positiu, marginació i sida; és ver que hi tenen una relació, però, de sida, no n'hi ha, ingresen en els hospitals; nosaltres, a l'hospital Joan March, als nostres propis hospitals, en aquest moment tenim ingressats més "sidas" que a tot Son Dureta i que a tots els altres hospitals.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President.

Crec que li he pogut contestar més o manco ràpidament. Estic completament d'acord amb vostè que aquest tema té tanta transcendència que hauríem de fer realment un debat molt més ample on participassin tots, a la millor en forma de compareixença o en la forma que vostès vulguin, i disposats en qualsevol moment.

Volia dir-los que a partir d'avui oficialment i en aquest parlament, encara que ja se m'ha escapat qualche vegada, voldria encunyar una frase respecte de la salut, no l'he meditada molt, no l'he meditada el suficient, m'agradaria encunyar-la i m'agradaria que en el futur, una vegada l'hagin meditada, puguem debatre-la si és necessari, tots sabem i

hem sentit moltes vegades que tota persona té dret a la salut, això és ver, però a mi em sona a incomplet, la frase que m'agradaria que encunyàssim, que m'agradaria que tenguéssim en compte, perquè demostra la solidaritat és: Tota persona té dret a la salut i obligació de cuidar d'ella. Aquesta seria la frase completa, perquè si desviem recursos cap a persones que no es cuiden excessivament de la salut, ara em refereix a tabac, alcohol, trànsit, accidents de cotxe, etc., els hauré de retirar -els hauran de retirar-, els qui manegen el gran pressupost nacional, d'altres malalties que es quedaran més coixes, i això és el que no seria solidari. Per tant, tothom té dret a la salut, no ho dubta ningú, però també hem de començar a introduir que tenim tots obligació de cuidar d'aquesta salut. Moltes gràcies, Sr. President i perdoni aquests minutets.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 3518/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla general de carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Passam a la segona interpel·lació, que és la 3518, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla general de carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Té la paraula, pel grup interpel·lant, la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Atenint-nos a les darreres declaracions del conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori en anunciar una nova exposició al públic del Pla director sectorial de carreteres, una nova exposició al públic d'un pla que bon i bé serà nou, voldríem, els socialistes, que aquesta interpel·lació no fos la crònica d'una mort anunciada, sinó poder ajudar el conseller que la nova proposta que presenti en el moment de la nova exposició al públic sigui una proposta, sigui un pla més positiu, més dialogat, menys costós, sigui el vertader pla director sectorial de carreteres que aquestes illes necessiten i que compleixi allò que el conseller assenyala que troba que ha de complir un pla, que no ha de ser una visió localista de la situació de les carreteres, sinó un pla capaç d'elaborar i presentar projectes d'interès general. Evidentment, amb aquest objectiu estam totalment d'acord amb el Sr. Conseller. Però el pla que ens trobam ara no és exactament l'objectiu que perseguíem, ni el Sr. Conseller ni els diputats socialistes, i als fets ens hem de remetre. Tan just aquesta exposició pública hagués durat tan just un poc més, no hi haguessin quedat bon i bé projectes. A la primera envestida de membres del seu propi grup polític, el Partit Popular, el pla, Sr. Conseller, ja ha començat a fer aigua per tot, s'han hagut de retirar

projectes importants, com és el segon cinturó a Palma, s'ha hagut de reestudiar o es planteja reestudiar l'autovia a l'aeroport d'Eivissa, s'ha demanat que es retirin projectes, com és la carretera de Sant Lluís a l'aeroport, a Menorca, o que es defineixin propostes no definides prou en el pla com és la carretera de Palma a Manacor.

Sr. Conseller, no és evidentment aquest pla, i més perquè és un pla que data de l'any 1990, bon i bé, és un pla que, quan ja surt aquí, sembla que ja està desfasat, perquè a la vegada ja inclou obres que s'estan executant.

Per tant, no s'ho ha de prendre com una qüestió personal, però, evidentment, no podem oblidar que aquesta nova exposició al públic, fer un projecte nou, haver de retirar projectes tan just acabada l'exposició al públic és una desautorització al Govern, és una derrota política, perquè han estat 1.200 al·legacions les presentades i ha sofert el rebuig total o parcial de bon i bé totes les institucions insulars i locals de les nostres illes. Recordem el rebuig del Consell Insular de Mallorca, les al·legacions dels 14 municipis del Pla de Mallorca, poblacions a Menorca, com Ferreries o Sant Lluís, i a Eivissa, absolutament tothom en contra.

Què ha passat, Sr. Conseller? Jo crec que el que ha passat és que el projecte presentat no es pot qualificar de pla, no té ni els elements ni la qualitat necessària per ser-ho, i per què deim açò o deim que troba que és aquest llistó? El llistó de fer un bon pla, el de tenir els elements i la qualitat necessària, ve determinat pel compliment de la Llei d'ordenació del territori, el compliment de la Llei d'espais naturals, el compliment dels criteris que en aquest parlament es van aprovar per redactar aquest pla i, evidentment, el compliment de la Llei de carreteres de la Comunitat Autònoma. I deim que no és un pla, primerament perquè el seu objectiu no ha estat l'ordenació del territori, com a objectiu principal, l'objectiu, bon i bé, ha estat definit i s'ha recordat per altres portaveus del Partit Popular, ha estat respondre a les demandes del trànsit, s'han oblidat que les carreteres, com a infraestructura del transport que són, constitueixen l'element més important vertebrador del territori, no es pot fer, perquè mantengui, per dir-ho d'una altra manera, no es pot presentar, i sembla que també amb açò està d'acord, d'una manera separada de les directrius d'ordenació del territori i també diríem del Pla director de transports. I si aquests no existeixen, com no existeixen ara, açò no pot ser mai excusa per oblidar les referències obligades que el pla hauria de fer a les previsions de creixement urbanístic a les diferents parts de l'illa. Els plans s'ha de lligar, i açò és un compliment de la Llei d'ordenació del territori, compliment també dels criteris generals aprovats en aquest plenari, s'han de tenir en compte els planejaments municipals, s'han de tenir en compte els planejaments comarcals i aquest no tenir-los en compte, no complir aquests dos punts, ha obligat, ha provocat que quantitat de municipis presentessin al·legacions a projectes establerts. No és possible que mentre s'elabora un pla territorial per al Pla de Mallorca, a la vegada es presenti un pla director de carreteres que res hi té a veure, al contrari, es contradiu totalment amb el Pla territorial de Mallorca. No té sentit,

perquè tots dos han de perseguir el mateix, han de perseguir el desenvolupament socio-econòmic comarcal d'una zona i tant el pla territorial, que té l'obligació de definir les infraestructures bàsiques que potenciïn aquesta zona comarcal, com el Pla de carreteres, que també ha d'assenyalar que les infraestructures que plan-tegi, ajuden el desenvolupament econòmic de les comarques. Per tant, és normal que els 14 municipis de la mancomunitat hi presentessin al·legacions. És normal que Eivissa presenti al·legacions quan es presenta un projecte davant el qual tothom tremola perquè romp el poc equilibri territorial que ja manté Eivissa. S'han juntat totes les institucions, tots els partits polítics i totes les entitats. Hem corregut a dir que és cert, que no s'havien tingut els criteris sociològics necessaris a tenir en compte a hora d'aprovar, a hora de tirar endavant diferents projectes.

Però no només és que no s'hagi tingut en compte la capacitat d'ordenar el territori de les carreteres i no és només que no s'hagi tingut en compte el planejament municipal, si els projectes que conté aquest pla fossin o haguessin estat sòlidament raonats, si els projectes que aquest pla conté fossin clarament justificats, evidentment tampoc no s'haurien presentades tantes al·legacions a aquest projecte. No queda en absolut clar en molts de casos que les actuacions programades siguin conseqüència dels estudis realitzats i que aquesta manca d'explicacions resta fiabilitat al pla. I és clar, és impossible justificar projectes, perquè no s'han tingut en compte qüestions com és el transport públic per carretera, com és el transport públic per ferrocarril, com és la Llei d'espais naturals, cap referència a l'afectació d'espais naturals protegits, cap estudi d'alternatives, cap avaluació d'impacte ambiental que compari diferents traçats possibles, i així com és possible triar la millor solució? Si el pla decideix el traçat, al marge de qualsevol tipus d'afectació als espais naturals i al marge de qualsevol impacte ambiental, posar-hi mesures correctores no soluciona el problema evidentment; de fet, ja està decidit.

Per tant, des del moment en què no s'han tingut en compte i s'han oblidat del compliment dels criteris que aquest parlament va aprovar, és normal que s'hagin presentat tantes i tantes al·legacions al projecte. Açò per no comptar amb la inexistència de compromís del Govern respecte de dues qüestions fonamentals que un pla de complir: Les prioritats en l'execució i el programa financer. Cap de les dues hi queden suficientment reflectides; amb prioritats, cap ni una.

Per tant, és normal que si no s'han justificat els projectes, si no hi ha hagut estudis d'avaluació ambiental, si no s'han tingut en compte els planejaments municipals, si no s'han tingut en compte les afectacions al patrimoni històric, per exemple, és normal que es presentin tantes al·legacions als projectes. Però també, i seguint per la línia que assenyalava el conseller a través dels mitjans de comunicació, a més de les al·legacions als projectes

que aquest pla conté, que també hem de recordar que molts ja han caigut, hi ha dos temes més importants als quals s'han presentat al·legacions, dos grans grups més al marge dels traçats dels projectes: Un era el fet de les propostes competencials. El Pla fa una proposta que creim que no respon a cap criteri intel·ligible o coherent, no soluciona en absolut, si no que l'hi manté, el problema de les complexes titularitats entre institucions responsables de carreteres, allò que moltes vegades s'utilitza per aquestes institucions per justificar la manca de responsabilitats i actuacions entre les institucions al manteniment i conservació d'aquestes carreteres, existies uns criteris a la Llei de carreteres per tal de determinar a qui toca, qui és el responsable de cada una d'elles, però creim que no s'ha aplicat amb la suficient coherència, i, en tot, cas a la rèplica, si podem, hi continuarem entrant.

Els socialistes creim que és necessari aprofitar aquest pla per racionalitzar les titularitats en ordre a la seva eficàcia per al manteniment de la xarxa, i creim que aquest és un objectiu que el pla pot i deu aconseguir, així com assegurar que tots els camins tinguin un correcte manteniment i conservació. En darrer terme i amb el llum encès -ja acab, Sr. President-, hem d'assenyalar l'existència, i així ens ho va assenyalar el conseller, de quantitat d'al·legacions presentades per persones particulars en defensa dels seus interessos. Encara que l'objectiu lògic d'aquest pla (...) presentar infraestructures viàries d'interès general, la manca d'explicacions als projectes presentats, la manca de justificació als canvis que han sofert cadascun, la manca de justificació respecte del manteniment de la coherència amb el planejament municipal ha fet, ha creat dubtes que els projectes responen purament a criteris no clars, i açò ha donat peu a tot tipus d'especulacions; una d'aquestes ha sortit darrerament en els mitjans de premsa, és la modificació del desviament de l'autopista, una modificació que s'ha lligat a interessos personals, a influències personals, i que, d'alguna manera, creim que ha de ser un bon moment perquè la conselleria expliqui quins són els motius d'un canvi de traçat. No és açò només suficient, creim que en el pròxim pla que el Govern presenti, cadascun dels projectes hauria d'estar totalment justificat en el compliment de les lleis, amb l'adequació al compliment d'aquest criteri, d'acord amb el planejament municipal i sobretot també amb els impactes que suposen sobre el territori, i que es veïés que existeix un interès clar d'ordenar el territori i que cada comarca tinguí el màxim de desenvolupament socio-econòmic, que crec que és l'objectiu que tots perseguim, però que, en aquest pla, Sr. Conseller, en absolut ha quedat clar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. En representació del Govern, té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Començaré -per no oblidar-ho- per fer una referència al començament que ha fet la diputada sobre una desviació d'autopista. Pens que es refereix a un canvi de traçat respecte d'un projecte de l'any 87 dins el que és (...) manca, a l'altura d'arribada a tram d'autopista a Son Fuster. Sobre aquest tema, vull anunciar ja ràpidament que així com se m'ha dit que vostès, senyors diputats, tenen una certa immunitat, indiscutible, jo no vull suportar que aquí ningú pugui qüestionar que jo o els meus subordinats de la conselleria ens prestam a afavorir interessos particulars de ningú. Jo ara ja directament anunciï que investigaré, per intentar defensar el meu honor i el dels meus, davant els tribunals, no puc admetre que un canvi de traçat, provocat en defensa d'un paràmetre mediambiental, que és una zona d'alzinar a la zona de Son Fuster, pugui significar per a mi, per a companys meus, per a amics meus problemes front a l'opinió pública i front a particulars. Jo pens que els polítics hem de fer un pensament, no podem estar ja pressionats, subjectes a xantatges indirectes per particulars que el que volen realment és que el seu terreny quedi afavorit. Jo els he de dir, en aqueixa qüestió en particular, que vaig tenir una visita, un d'ells després va tenir l'horadesa de dir-me: Tomeu -és del meu poble-, ja sabem que això no ha estat així, però també sabem que els mitjans d'opinió tocaran aquest tema i a la millor us obligaran a rectificar això, amb la qual cosa aquells quedaran salvats. Fins aquí arribam. Jo actuaré així i no vull saber res més.

Ara entraré en el debat del Pla de carreteres. Avui vull dir que l'acció pública a vegades és difícil, el que és obra pública és més difícil encara, perquè hem de pensar tots que un traçat viari implica rescissió de domini privat. En analitzar aqueixes al·legacions presentades, 1.200, hem de dir que la xifra 1.200 no vol dir res, hi ha hagut a vegades una al·legació motivada..., vull dir, un fonament ha servit d'al·legació a 300 reclamants, no obstant això, una motivació és una sola al·legació per a 1.200 reclamants; no significa res. Jo voldria agrupar les al·legacions per blocs, i voldria començar per dir que n'hi ha moltíssimes de particulars que opinen que un traçat viari els perjudica i que hauríem de trobar una solució distinta perquè la seva finca no hi quedàs afectada, això és comprensible i és humà, i la nostra labor és intentar atendre un suggeriment que per a mi és molt lloable, però hem de voler saber si realment hi ha una possibilitat tècnica. Hi ha un segon nivell molt important d'al·legacions d'ajuntaments que volen dues coses:

Primera, no volen que circumval·lacions es facin al seu poble, perquè per a ells és important -pensen i opinen- que hi hagi un trànsit de travessia que continuï passant pel poble, la qual cosa és bona per al comerç i per a l'activitat econòmica; hi ha ajuntaments que també ens al·leguen que ens volen lliurar les seves carreteres, n'hi ha moltes, d'aquestes; després hi ha un nivell d'al·legacions abstracte, molt general, el qual a vegades em planteja dubtes sobre si visc a Mallorca o si vis a un territori tipus Rússia, enorme, perquè s'hi parla de qüestions que pareix que no tenen en consideració que tenim un espai físic limitat, sincerament.

No és tan complex analitzar el territori de les Balears, vostès mateixos, amb rapidesa, veuran que moltes vegades a traçats en discussió no hi ha alternatives, això és bo de veure. Jo pens que a l'illa de Mallorca hi ha poques qüestions a discutir, que són traçat de Manacor, quant a circumval·lació sud o quant a autopista directa, i una discussió teòrica que pot ser, també quant a ordenació del territori, autopistes o carreteres. No hi ha molts de paràmetres a discutir. Podem fer d'això una batalla i el que he de dir és que, com a govern, hem de ser forts i decidits, sabem que és una qüestió que no és política, sabem que molta gent està preocupada perquè ningú no vol una carretera a ca seva, no obstant això, tothom vol arribar com més aviat millor al punt d'arribada, i els equilibris són mals de fer i mals d'aconseguir.

Jo vull dir que és molt important que el pla pugui sortir una altra vegada a exposició pública, no és un tema que hagi de cridar l'atenció. Jo pens que és un poc la bona voluntat del Govern valorar al·legacions, recollir-les, pel que puguin millorar, i intentarem que, a partir d'aquest moment, hi hagi dos nivells d'informació: Un que sigui el Pla de carreteres i un altre que siguin directrius d'ordenació del territori. Aquestes directrius, han de creure-ho, no seran sorprenents, perquè no hi ha molta cosa a ordenar, no hi ha molts de factors que estiguin avui en dia desordenats, ens queden espais interiors que estaran subjectes a regulació per una llei específica, no ens queden qüestions massa grosses per dir que fa falta una ordenació molt radical o molt estricta. Crearem regulacions jurídiques a nivell de llei, les qual tendran una permanència en el temps superior i una "implementació" molt més decidida.

Parlant del Pla de carreteres, abundaré en la part de què jo avui volia fer qüestió. Jo estic content d'aquest debat perquè, quant a dates, em dona l'oportunitat de fer una reflexió amb vostès. El Pla de carreteres fa una previsió d'inversions que va des de l'any 93 a l'any 2010, és un nivell d'inversió que puja a uns 133.000 milions de pessetes, això provoca unes mitjanes d'inversió anuals sobre els 7.300 milions de mitjana anual. Per al Govern, aqueixes mitjanes signifiquen una inversió de 6.300 o de 6.400 milions de pessetes. És a dir, és saber que aquest pla de carreteres, que no és un pla ambiciós, és un pla bastant ajustat a la realitat, significa que hem de menester una aportació de recursos de quasi el doble que els que avui en dia hi tenim. El Govern balear, l'any 95, duu una aportació de recursos estatals en carreteres que és exactament de 3.304 milions de pessetes. Jo estic parlant que,

en qualsevol dels casos, sempre hauré de menester una xifra de partida que estigui sobre 6.400 milions de pessetes, ens en falten un grapat i hem d'intentar, entre tots, trobar-hi una solució. Avui matí mateix he estat al Ministeri d'Obres Públiques per intentar posar una altra vegada en marxa allò que seria el punt de vista del ministeri dins el tràmit d'una esmena que el Partit Popular i llavor altres grups han de formular en el Senat nacional al projecte de llei de pressuposts de 1995. Volem intentar una altra vegada més rompre un esquema restrictiu i normatiu que impossibilita que l'Estat central inverteixi a Balears. Durant molts d'anys hi ha hagut un problema ambivalent, doble, en el sentit que a Balears l'Estat no podia invertir perquè no hi tenia competència, i per altra banda, per nivell de renda, no podia entrar a Balears amb fons estructurals comunitaris o FCI. Hem estat al marge d'aportacions públiques estatals a Balears, i vull recordar, a títol d'exemple, que el Govern central ha (...) a Balears, de l'any 85 a l'any 93, 6.000 milions de pessetes per la inversió que ha fet a altres regions, d'interès general, regions com Múrcia, Astúries, Cantàbria, regions similars en espai i en població, on ha invertit xifres que van de 75.000 a 85.000 milions de pessetes; és a dir, 6.000 a Balears, 75.000 o 85.000 a altres regions. És un problema ja no de greuge, sincerament, jo a vegades em qüestion com ho hem de fer perquè la gent en tenguí constància i coneixement i es mogui, perquè és molt difícil comprendre això. Durant molts d'anys hem estat Canàries i Balears tots sols en aqueixa batalla, hem demanat, per favor, un canvi d'actitud a l'Estat central; a Canàries, avui en dia ja el tenen, nosaltres tenim una oportunitat que és, conjuntament amb els partits polítics d'aquí, intentar rompre reticències, intentar rompre esquemes d'actuació política, de captació de vot, i conjuntament, com vàrem fer amb el tema d'aigua, que va ser un èxit conjunt dels grups polítics balears, aconseguir un nivell de recursos adequat per aplicar-los després al pla de carreteres més òptim; el Pla de carreteres no és un document tancat, inflexible, és un document obert que s'ha de millorar amb el temps, però sincerament, creguin-me, jo no puc ser una persona que no doni el valor a les coses que tenen; a mi, el Pla de carreteres sense finançament no és un pla que em cridi l'atenció, és una ordenació urbanística que crea reserves zonals, però és una declaració d'intencions. Vostès diran que no sabem negociar amb l'Estat, jo vull dir *mea culpa* si fa falta, però els deman que per una vegada deixem de banda problemes de divisió política i anem ara plegats, d'ara a dia 14 de desembre, en una plataforma conjunta, així com vostès vulguin, per intentar que l'Estat pugui reconèixer a Balears un factor de fet, que és un maltractament. Només dic això. Molts gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició, pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Hem escoltat amb atenció la intervenció de la Sra. Barceló i també la intervenció que ha fet el conseller. Jo he de dir a aquest respecte, pel que fa a la intervenció que ha fet la Sra. Barceló, que crec que s'ha donat una excessiva importància que hi hagi hagut moltíssimes al·legacions i que s'hagi de procedir a una nova exposició pública. No m'estranya que la Sra. Barceló, moltes vegades aquí, en el Parlament, sobre temes urbanístics i sobre temes d'ordenació territorial, faci aquestes afirmacions, perquè jo crec que té una visió que moltes vegades ni tan sols crec que sigui la visió del propi Partit Socialista, sinó que és la seva sobre aquests temes, tendeix a dur-los a posicions el més extremes possibles, crec que moltes vegades, els propis companys seus del Partit Socialista que estan al front d'altres institucions, com són ajuntaments, o altres indrets allà on governen, si sentissin el mateix aplicat a les seves institucions, ho rebutjarien i dirien que açò no té res a veure amb la política que es practica, i en posaré un exemple: Una de les virtualitats que té precisament un pla general, fent un simil amb el que és un pla de carreteres, que és una cosa molt més àmplia i que afecta molta més població, perquè, endemés, no tan sols afecta persones concretes, sinó que, com ja ha dit el conseller, afecta institucions, d'aquí ha vingut el gran nombre d'al·legacions que hi han presentat els propis ajuntaments, normalment, apart de les exposicions públiques que per llei hi ha obligació de fer, se sol produir en la majoria d'aquests tipus de planejaments un gran nombre d'al·legacions que obliguen moltes vegades a modificar el que s'ha presentat inicialment i obliga posteriorment, en moltes ocasions, donat el caire d'aquestes modificacions, a fer noves exposicions públiques. Per tant, crec que destacar això com una qüestió de dir és que això està mal fet, o vostès s'han equivocat, o no ho han fet prou bé, perquè hi ha hagut moltes al·legacions, i perquè vostès mateixos, una cosa que varen fer quatre dies, ara l'han de tornar a exposar públicament, jo crec que insistir en aquesta qüestió és fer un tipus de política que, com dic, ni quadra amb la realitat, ni crec -vull insistir en això- que quadri amb la realitat, fins i tot, del seu propi partit, perquè no és aquesta la política que se segueix allà on es governa o allà on es tenen responsabilitats en aquests temes.

Podríem posar exemples d'altres comunitats autònomes, com la Comunitat Autònoma de Madrid, d'Extremadura, de Múrcia, etc., allà on hi ha hagut plans importants i, precisament, aquests plans han tengut moltes al·legacions, han tengut diverses exposicions públiques, etc. O sigui, que podríem treure molts exemples que demostrarien que el que estic dient és absolutament cert i veritat.

Evidentment, després de les explicacions que ha donat el Sr. Conseller, hem d'esperar a veure quina és la moció i quins són els punts d'aquesta moció que es deriven d'una interpellació com la que s'ha fet avui, veure per on van les coses. Perquè jo, tampoc no vull creure que el Partit Socialista pretengui recollir o donar, com a article de fe, totes les al·legacions que s'han presentat, perquè moltíssimes de les

al·legacions que han presentat persones particulars -jo aniré més enfora del que ha dit el Conseller-, s'han presentat moltes vegades des d'un punt de vista pur i exclusivament egoista, que li afecten a ell una propietat seva, però és que tal vegada no hi ha una altra alternativa. I si hi ha una altra alternativa, tal vegada s'està perjudicant al del costat. Per tant, és normal que en una cosa que afecta molta gent passi això.

Després s'ha dit que això no té res a veure amb les directrius d'ordenació territorial. Bé, hi ha uns punts, hi ha esbós, coneixem unes línies de per on va, però és que necessàriament s'ha d'adaptar una cosa amb l'altra. S'ha parlat també que no s'han respectat els planejaments municipals, un pla de carreteres que jo entenc que és d'un rang superior. Què és: què s'ha d'adaptar un pla de carreteres als plans generals o a les normes subsidiàries que tenen aprovades cada municipi i no ha de ser al revés? Quan hi ha, tal vegada, vials que són de caràcter i d'interès general. Jo crec que és al revés, que, en tot cas, hi ha municipis -perquè, a més, hi ha municipis que tenen els plans generals i les normes subsidiàries aprovades fa quatre dies, però ni ha d'altres que fa tres, quatre, cinc i sis anys que no han fet cap casta de revisió. I posaríem exemples, casos concrets, de l'illa de Menorca, on es va posar al pla de carreteres una carretera de l'aeroport a Sant Lluís, que havia estat demanada per l'anterior ajuntament -acab tot d'una, Sr. President-, per tant treure això com un exemple que això s'ha fet mal fet, jo crec que, amb molt bon criteri, si el nou ajuntament i un sector important de veïns consideren que no és correcte que hi hagi aquesta carretera, i que això quedi ajornat per més endavant, que es faci així, però jo crec que donar més importància en aquest tema és voler treure punta a coses que tenen una importància en sí mateixes, no en la importància que se li vulgui donar aquí, a un debat parlamentari.

Per tant, esperarem aquesta moció i veurem quina és la posició que es prendrà en el seu moment, però mentrestant volia fer aquestes consideracions perquè crec que, evidentment, en matèria de política d'ordenació territorial i política urbanística, no ha estat massa encertada la portaveu del Grup Socialista avui. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup PSM i EEM, la Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Hem de dir aquí avui, Sra. Barceló, que la planificació urbanística a llarg termini no ha estat una de les característiques de la nostra Comunitat Autònoma. Som la única que no té, encara, un model territorial definit, la única que no té un pla de carreteres aprovat. Des de la llei 8/1987, de dia 1 d'abril, d'ordenació territorial, que

defineix els instruments d'ordenació del territori, poques actuacions s'han fet per desenvolupar-les. En conseqüència, ben arribats siguin els plans directores sectorials, els plans d'ordenació del medi natural, els plans territorials parcials, en tant que no arriben les directrius d'ordenació territorial. Si anam així ja no caldrà redactar-les, ja tndrem un model territorial definit, *de facto*, i no sobre paper.

El pla de carreteres que ha estat a exposició pública fins fa uns dies, és una prova més de la planificació territorial descoordinada que es fa sense que s'hagi elaborat primer un model territorial global ni una regulació del creixement urbanístic, ni cap pla d'infraestructures. Per això, pensam que aquest pla sectorial de carreteres condiona una futura planificació territorial equilibrada. Consideram una greu equivocació que el pla exposat plantegi com a alternativa exclusiva un model d'infraestructures que beneficia clarament el transport privat, i perjudica la futura viabilitat d'altres transports col·lectius que serien més benefactors per al medi ambient i l'interès econòmic de la població en general.

Un pla de carreteres que prioritza la xarxa d'autopistes, per un territori petit com és la nostra Comunitat, necessàriament tindrà costs ambientals irreversibles, ja que a més del consum de territori, facilitarà un model de creixement que és contradictori amb la manca de recursos energètics, territorials i d'aigua que pateixen les nostres illes.

En conseqüència, el mètode emprat, basat en criteris de reduir temps de desplaçament entre uns determinats llocs, és un criteri insuficient. No considerar factors territorials, urbanístics, demogràfics, econòmics, etc., pot donar lloc a una espècie de quadrícula del territori, provocant perjudicis a molts llocs, i ocasionant creixements urbanístics en funció dels nous vials a altres indrets. Pensam que en aquest pla no s'aborda amb valentia l'organització racional del sistema viari, d'acord amb criteris d'eficàcia i funcionalitat. El pla es limita, estrictament, a la intervenció física sobre la xarxa viària. No s'aborda, en canvi, cap estudi sobre una possible redistribució de la mateixa, entre les diferents administracions, atenent-se a criteris com idoneïtat competencial, principis de subsidiarietat o capacitat financera.

Caldria preveure la unificació en una sola entitat dels organismes amb competència sobre la xarxa viària. En conseqüència les carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, dels Consells Insulars, i dels municipis haurien de passar a dependre d'una sola administració. De no fer-se així, pot donar-se una situació d'absolut desequilibri, en la qual, d'una banda, el Govern invertís centenars de milions en ampliacions de la xarxa existent mentre altres administracions, com els ajuntaments, serien incapaços de cobrir les necessitats de manteniment de les vies que tendrien al seu càrrec.

Aquest pla, entenem, no compleix estrictament els criteris aprovats pel Parlament dia 14 de juliol. No entrarem, però, a enumerar les deficiències que hi hem detectat, perquè ja ho hem fet a les al·legacions que hem presentat al pla de

carreteres. Només constatar, Sra. Barceló, que la contesta social que ha tengut aquest pla de carreteres -s'ha parlat de 1.200 al·legacions- demostra que s'ha fet d'esquena a la societat, perquè la societat no sap a què s'ha d'atendre. La causa del desencant en la redacció de plans directores sectorials és l'absència d'un model de desenvolupament per a aquestes illes. No sabem què es vol fer amb les Illes Balears en el futur, i mentre falti el nord col·lectiu consensuat, fruit d'un ampli debat social, el territori, cada pam de terra, estarà sotmès a les pressions i als interessos dels vents que bufin en aquells moments. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup PP-UM, el Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. La posición de nuestro grupo con relación a la interpelación, es la de considerar que el plan de carreteras es un plan de carreteras adaptado en su plenitud a lo que esta Cámara quería que fuera el plan de carreteras. Efectivamente, durante el año 90 se trajeron aquí unos criterios, de acuerdo con la vigente ley de ordenación del territorio, criterios que una vez aprobados por la Cámara, esa ley autoriza para que se redacte el correspondiente plan director sectorial independientemente de que las directrices no estén redactadas. Yo supongo que todas las señoras y señores diputados lo saben, pero conviene recordarlo porque a veces sorprende escuchar aquí invocaciones a cosas que nada tienen que ver.

Los criterios que aquí se aprobaron fueron criterios que ordenaban al Gobierno hacer un plan director sectorial de carreteras, de acuerdo siempre con la ley de ordenación del territorio. En ningún momento aprobaron de un plan director de transportes, ni de ferrocarriles o de una cosa u otra. Yo creo que el Gobierno se atuvo, estrictamente, a esos criterios, y que se atuvo con bastante éxito en su desarrollo. Yo creo que para eso lo mejor de todo es releer y recordar así algunos de esos criterios, los más singulares que aquí se aprobaron.

Los criterios tenían dos partes: una era la de los criterios generales y la otra de criterios particulares. Los criterios generales decían, por ejemplo, que el ámbito del plan sería toda la Comunidad Autónoma y abarcaría la red autonómica, la de los tres Consejos Insulares, y la de los municipios, si bien en este último caso las propuestas de actuación se referirían únicamente a aquellos tramos que, por su importancia, afecten sensiblemente al conjunto del entramado viario. Yo invito a cualquier diputado o diputada de esta Cámara que haya visto o estudiado el plan de carreteras, a comprobar que el ámbito del mismo se desarrolla, precisamente, y concretamente, en esos términos.

Continúan, como criterio general, diciendo que el plan realizará el análisis de las carreteras atendiendo a sus condiciones de capacidad, seguridad, comodidad, nivel de servicio, economía de transporte y adaptación al entorno. Es justa y precisamente también lo que el plan de carreteras que el Gobierno ha sacado a información pública contiene. El plan continúa los criterios generales- dividirá la red autonómica insular clasificándola como de primero, segundo y tercer orden, según su importancia. Establecerá también la tipología de las carreteras de entre las recogidas en la legislación que corresponda a cada nivel de servicio. Más adelante dicen: el plan incluirá unos cuadros de características técnicas, exigibles por un lado a los proyectos de nueva construcción, mejora importante, y tolerables por otro -los servicios técnicos del Consell Insular de Mallorca detectaron aquí, por cierto, un error en los cuadros, puesto que faltaban algunas determinaciones. El modelo de la red, continúan, será, en líneas generales, el modelo histórico. Así es y se puede contemplar en el desarrollo del plan.

Entrando ya en los criterios particulares, también los más singulares, hablan de un programa de construcción de infraestructura basado en la adecuación de la red existente a los niveles prefijados, la transformación funcional de dicha red, la necesidad de accesibilidad de las principales poblaciones, la supresión de las travesías por ellas y, en su caso, la realización de carreteras de nuevo trazado. Las condiciones de la red de primer orden deben ser tales que cualquier población pueda acceder a ellas tras un recorrido inferior a 15 km. a través de una vía suficientemente capaz y segura, salvo situaciones singulares, especiales. La red de primer orden debe permitir el enlace del tránsito entre las diferentes comarcas, sin pasar necesariamente por la capital insular respectiva. La red de primer orden debe ser conexa en cada una de las islas. Después especifica la red de Mallorca, Menorca, Ibiza, se atiende, estrictamente, el plan de carreteras a esto.

Añade después, en el octavo criterio, que la supresión de travesías se programará atendiendo prioritariamente a que correspondan a carreteras de la red de primer orden, que las malas condiciones geométricas de la zona urbana o sus efectos negativos sobre la población los hagan imprescindibles y que los tráfico que circulen por su volumen, peso o características, incidan gravemente en la calidad de vida de los habitantes. Invito a cualquiera de los señores y señoras diputados a que especifiquen cuál de las variantes o de las travesías que se contemplan en el plan no se atiende a estos criterios rigurosa y precisamente, porque se puede calificar de muchas maneras el plan de carreteras, pero yo creo que no se le puede calificar, en ningún caso, de falta de rigor o de precisión. Otra cosa es que aquí, ahora, se planteen cuestiones que nada tienen que ver con lo que los criterios pedían.

El plan, además -decía el criterio undécimo- contendrá la determinación de unos pasillos o zonas de reserva vial, con el suficiente detalle para permitir la realización de los proyectos correspondientes en su interior. El plan no es un conjunto de proyectos, es un conjunto de reservas de formas de actuación en las que después se desarrollarán los proyec-

tos, y las zonas tienen que tener la anchura suficiente para posteriormente desarrollar los proyectos. ¿Cuáles son esas anchuras? También vienen precisadas no en los criterios, sino en la ley de carreteras que aquí se aprobó -creo que en el artículo 20-, 150 metros para vías de 4 carriles, y 75 metros para vías de dos carriles. Eso, y concretamente así, se ha hecho.

En igualdad de condiciones técnicas, los programas optarán por el acondicionamiento de carreteras existentes frente a la ejecución de otras de nuevo trazado, y fíjense hasta qué punto se cumple esto que en Mallorca, por ejemplo, solamente se contempla como de nuevo trazado, la prolongación de la autopista de Inca, y creo recordar que una parte del tercer cinturón de Palma -no recuerdo si algún tramo más. En Menorca se contempla el nuevo acceso al aeropuerto desde el término municipal de San Luís, o a través de él, y en Ibiza el nuevo acceso al aeropuerto desde Ibiza. Nada más, todo lo demás se atiende exclusivamente, o concretamente, a este criterio y prevé acondicionamientos de la red que, como había leído antes, fundamentalmente manteniendo sus características de vialidad y de conformación del territorio, sus características históricas como antes decía.

Concluyo enseguida, Sr. Presidente. El plan contendrá además otros programas: uno de explotación, programas especiales de creación de miradores, plantaciones, etc., programas de conservación. Todo ello lo contiene rigurosamente el plan y además rigurosamente valorado año a año y organismo por organismo, serán prioritarias las obras que en mayor grado incidan en la seguridad -se dice- y efectivamente así se hace en la división en los dos horizontes que el plan contempla.

Finalmente, el plan prestará la debida atención a las necesidades viarias detectadas en los planes territoriales parciales, o en otros sectoriales ya elaborados, en otros sectoriales ya elaborados, en los planes territoriales parciales conocidos y así se hace: el plan concretamente de ordenación de la oferta turística, el plan de canteras, que ya estaba redactado, todos ellos se tienen en cuenta y se puede demostrar con toda facilidad en el plan de carreteras. No se pueden tener en cuenta, claro, planes que se inician después o que todavía están en sus prolegómenos.

Se tendrá en cuenta también todo el planeamiento municipal existente. Se tendrá en cuenta todo el planeamiento municipal existente. En ningún sitio de los criterios se dice que se impondrán los planeamientos municipales al plan director sectorial de carreteras, porque eso, como decía el Sr. Peralta, es una cosa absurda y que, lógicamente, iría incluso en contra de la propia ley de ordenación del territorio.

¿Ha levantado un gran revuelo el plan de carreteras? Mucho, es evidente, son miles los afectados, miles las personas afectadas por el plan de carreteras, miles de

personas afectadas en sus propiedades privadas, particulares. Por consiguiente, es lógico que levantara enorme polvareda y que hubiera un número importante de alegaciones. ¿Quiere eso decir que el plan está mal? El argumento es cómico. Hay muchos afectados, por consiguiente el plan está mal. Eso, como digo, no se tiene en pie, o, por lo menos, yo no lo puedo entender.

El trazado de una nueva carretera, o de muchas nuevas carreteras, variantes, etc., dispara siempre un sinfín de especulaciones, y a este respecto quiero señalar nada más una que se ha concretado aquí, que es la de la variante de la autovía de Inca y que, como ha dicho el Sr. Conseller, yo puedo certificar en mi calidad de jefe del departamento y de responsable directo de modificaciones concretamente del anteproyecto de la autopista de la variante de Inca del año 87 que, por supuesto no hemos recibido, ni en ese caso ni en ningún otro, la más mínima indicación, que la directora del proyecto y los redactores del mismo pudieron reali- su trabajo sin, absolutamente, ninguna indicación. De todos modos, estamos a tiempo de poner el enlace donde la antigua autovía, anterior a la ley de espacios naturales, ponía el enlace, en pleno bosque, en pleno encinar de Son Fuster. Si algunos grupos parlamentarios -y concretamente los grupos que han hecho referencia a esto- consideran que, efectivamente, lo verdaderamente bueno y lo claro y lo transparente es destrozarse el bosque o el encinar de Son Fuster, yo creo que podemos discutirlo aquí, y será interesante conocer la opinión de todos a este respecto, y saber si efectivamente la decisión tomada es o no la más adecuada. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Pel torn de rèplica té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, Sres. Diputades i Srs. Diputats. Vagi per endavant una cosa, Sr. Reus, respecte de finançament. Ja li vaig assenyalar a una comissió, i crec que li hem de recordar en aquesta Cambra -perquè va ser en aquesta Cambra que es va produir el darrer debat de l'estat de la Comunitat- que per part del Grup Socialista es va oferir aquí, en una resolució, crear urgentment una ponència per resoldre conjuntament el problema del finançament i treballar conjuntament per avançar en aquestes qüestions. I aquesta proposta va ser rebutjada en aquesta sala. I això, Sr. Conseller, ho ha de tenir en compte abans d'assenyalar altres coses.

En segon lloc, i respecte de finançament, no fa tants anys que fan feina per augmentar l'aportació en carreteres i, evidentment, li donam suport a fer el màxim per aconseguir-ho, però bé, també es ceneixi al que és la realitat. Amb data de 17 de gener de 1992, el Sr. Cañellas, ens assenyalava que estava molt content amb el finançament. Si ens haguéssim posat a treballar en aquells moments, potser ja ho hauríem aconseguit, però en aquest moment estava molt content amb

el finançament. Quan vulgui, i quan aquesta Cambra estableixi la possibilitat de treballar conjuntament i per disponibilitat dels socialistes no hi estarà. Això li assegurem, i li hem assenyalat.

En segon lloc, i entrant en el que volíem que fos el debat del pla de carreteres. El pla de carreteres és mort, i no és mort per les 1.200 al·legacions que els ciutadans han presentat. És mort perquè no hi ha hagut ningú que hagi defensat els projectes que el pla inclou. A mi m'agradava sentir a dir que el pla havia de presentar projectes d'interès general, però m'espanta veure que aquests projectes van caient així com s'estableixen certes pressions. I això és el que no entenc. Per què es retiren els projectes que hi ha en el pla? Per què no són defensables? Perquè l'interès general no és enlloc, perquè l'interès general dels projectes que contempla aquest pla no és enlloc i no es pot defensar. Perquè, com poden defensar projectes i traçats, si no hi ha les més mínimes garanties d'estudis d'alternatives possibles? Perquè no deixen triar d'acord amb els elements d'impacte ambiental. Per què no es tenen en compte les característiques de protecció del patrimoni històric. Perquè no es tenen en compte els elements socio-econòmics que es reconeixen, són importants a l'hora de retirar projectes

Per tant, l'interès general d'aquest pla de carreteres, Sr. Conseller, no és enlloc, i ningú aquí, ni de fora, no ha defensat cap dels projectes que s'han retirat. Per tant, creim que un pla, perquè doni fiabilitat a la gent, perquè s'arribin a acords, els projectes s'han de poder defensar, han de poder tenir un explicació pública del motiu pel qual són per aquí, o perquè passen per allà, i aquestes explicacions -a mi s'explicar-les-, s'han de poder demostrar. Nosaltres no som com segons qui que parla sense provar les coses. D'acord amb els planells que afecten a la modificació de l'autovia, Sr. Conseller, la modificació del traçat de l'autovia, s'afecta més, amb la segona modificació, l'alzinar que volen protegir, que amb el primer. Per tant, Sr. Conseller, haurà de donar una explicació clara, lògica i demostrable del motiu pel qual es canvia un traçat quan l'argument que s'ha donat, d'acord amb els planells dels quals es disposa, no és cert.

Per tant, creim que fa falta elaborar un nou pla, fa falta que en el proper pla el Govern es banyi, es banyi en la defensa del projecte que presenti, es banyi en establir prioritats i es banyi en solucionar, d'una manera definitiva, el problema de les competències -aquí no se n'ha parlat ni una paraula, però és un problema que ens preocupa. Ens preocupa perquè a Menorca, el Govern Balear, -i això s'ha de saber- es queda les carreteres on el Consell Insular ha fet més inversions els darrers anys, i ens torna les carreteres on són necessàries grans inversions per posar-les decents. I això, dit així, i no calculat, en canvi, l'executivitat que ens retornin els doblers que hem invertit, evidentment, no és correcte. No és correcte que s'hagin repartit les carreteres com un joc de cartes. A mi em toquen aquestes, i com que jo decidesc, em

qued les més bones, les que estan més ben reparades, i vosaltres us quedeu el ròssec i les qüestions complicades. I no responen a cap criteri. El criteri d'interès general de la circulació, per anar a una urbanització, des de Ciutadella, té interès general, i és de la Comunitat Autònoma, anar a una altra urbanització, amb més tràfic i més gran, és d'el'ajuntament, i a una altra, que està feta un desastre, la deixen per al Consell Insular.

Això no són criteris, i creim que aquest pla ha de resoldre les responsabilitats i, a partir d'aquí farem números i sabrem a cada administració, què li toca i ha de pagar. Sr. Conseller, el pla s'ha de retirar. En sortirà, suposam, un de nou, que millorarà, esperam, substancialment aquest, però d'entrada el pla no es sosté perquè vostès no li doan, tant sols vostès, el defensen. Per tant, amb un pla com aquest, evidentment, el millor que podem fer, és retirar-lo. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra Barceló. Té la paraula, en torn de contrarèplica, el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Vostè, Sra. Barceló, està clar que prepara els temes ben preparats, uns dies abans de venir aquí, a intentar (...) qualsevol cosa. Dins el seu partit hi ha molta gent, però com vostè cap, em cregui. Jo sempre he dit, avui qui em toca? Em toca el Sr. Triay o la Sra. Barceló? Són dos mons distints, amb política distinta i diferenciada. Vostè no sap que fa, normalment. Només és negativa i destrueix. Punt. És el que hi ha. I així ho dic i així és. Tenc la desgràcia que és aquesta. M'agradaria moltíssim tenir un diàleg amb vostè com puc tenir, en qualsevol moment, amb el Sr. Sampol, amb qualsevol persona, però és impossible amb vostè. El seu esquema és d'estudi. Aquesta afirmació que vostè fa, encara m'entén, que hi hagut un criteri corrupte i pernicios, de variació d'un traçat per afavorir algú, no la puc admetre. I jo li dic, vostè, senyora meva, jo ja no sé (...), però no puc més, no vull passar per la vida política, molt o poc temps, amb l'espina clavada al cor que som un corrupte o el que sigui. No em dona la gana, cosa amb la qual no ho admet, ja ho dic ben clar. Jo indagaré jurídicament en aquest tema, i tiraré endavant. I si els grups parlamentaris insisteixen que en aquest tema és millor, a la vista que se'n parli, l'enllaç de circumvallació d'autopista crea una zona d'ingerència important dins un alzar, si vostès, tots, pensen que ambiental no hi ha cap problema, jo els escoltaré, però em sembla un disbarat.

Dit això, contestaré amb un altre to, perquè per jo és un dia molt important avui. Per jo té la importància de saber que, d'ara a dia 15 de desembre, ens jugam un tema molt important, que és una solució financera a problemes reals que té el Govern Balear. En aquest sentit no vull fer un debat espectacular. Vull dir *mea culpa* al que sigui, jo sé que el pla s'ha fet amb un rigor tècnic exagerat, però si hi ha

problemes es resoldran. Si vostès em coneixen que jo aguant molt poques pressions, cosa amb la qual, si hi ha criteris tècnics, jo les mantindré, són dels tècnics, jo som un polític.

Els deman, per favor, el que jo, a vostès, els vaig lliurar un per un, quant a una esmena, jo no sé si he de crear una ponència. D'això que vostè em diu que varen proposar al Parlament, jo no en sé res. M'ofereix públicament des d'ara, dins el reglament del Parlament, o sense reglament del Parlament, que ens vegem, que les informacions que vostès tenen -que la tenen tota- motiva, evidentment, una actuació conjunta per intentar resoldre un problema de (...), un problema d'autèntica intel·ligència econòmica i financera d'aquest Govern. I qualche dia vostès, un o l'altre, governarà, i no podem estar amb aquest dèficit.

Estic demanant, senyors meus, que el Ministeri, el Govern Central, consideri el que és una perversió del sistema, i la resolgui, amb una regulació legal que no implica uns doblers específics, inicialment. Si jo demanàs un absurd de doblers, seria una qüestió, però estic intentat que grups polítics, conjuntament, cadascun de vostès es dirigeixin un al PSOE, un a Convergència, un a Coalición Canaria, al PNB, i els demanin un esforç a tots ells, perquè, avui en dia, només és Balears que està al marge de fons públics estatals, i ho repetesc, per altra banda el nivell de renda ens perjudica, no podem entrar en altres fons, excepte a zones molt concretes.

Vegem si tenim, front a la gent que ens mira per televisió, front al públic, tenim la capacitat de pegar un bot tots nosaltres, superar aquestes distàncies i anar al que és important i positiu, que és el nostre futur. Qualque vegada, aquí hi ha debats que parlen de moltes coses. Saben vostès què és, per a la nostra economia, comptar amb una massa de recursos neta -un concepte important- de 3.000 o 4.000 milions de pessetes? És poder respirar, i poder fer front a moltes demandes socials, a moltes qüestions. Els deman, per favor, un esforç. Deman perdó pel to inicial d'aquest debat, perdó, repetesc, i voldria que la gent recordàs la meva petició, que és pública. Per favor, intentem tots nosaltres no fer política en això. Jo voldré repartir qualsevol èxit amb qui el vulgui tenir amb jo, en aquest tema, i intentem que d'ara cap al futur hi hagi un nivell de recursos suficient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.- Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei RGE núm. 3528/94, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a regulació de l'impost sobre obres i instal·lacions que incideixen en el medi urbà.

Passam al tercer i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei 3528, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a regulació de l'impost sobre obres i instal·lacions que incideixen en el medi urbà. En primer lloc, en torn de favor de la proposta, el Sr. Pascual, del Grup MIXT, té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. No fa gaire hem vist com els dissabtes horabaixa, a Palma, s'han obert els comerços i la vida del centre històric, sobretot, i també d'algunes de les barriades, ha variat considerablement. Abans, anar a la Plaça Major un dissabte horabaixa feia autèntica por, i avui, anar un dissabte horabaixa a la Plaça Major, és una festa. I per què, això? Perquè en els darrers anys, s'ha produït un fenomen a totes les ciutats del món occidental -on nosaltres vivim, com a mínim, i jo crec que a tot el món- es va produir un abandó dels centres històrics per anar a viure -estic parlant de viure- a les afores, a la perifèria. I els centres històrics s'han mantingut, en els darrers 25 o 30 anys, amb una vitalitat encara important gràcies a l'estel de petits i mitjans comerços així com també de locals de serveis -poden ser bancs, administracions públiques, etc.- que han fet, que han donat un ús a aquests centres històrics. I això els ha mantingut en vida, això els ha mantingut dinàmics. Aquí on no hi ha aquests comerços, s'ha produït una degradació, i això ho podem constatar a molts llocs de Palma.

Ara bé. Darrerament, s'han produït, a les Illes Balears, sobretot a Mallorca, i en concret a Palma, una multiplicació de les grans superfícies comercials. Quin efecte produeixen aquestes grans superfícies comercials sobre els nuclis urbans i sobre els centres històrics? Evidentment, si la quantitat que facturen és petita en relació a la totalitat, no molt gros. Però hem de tenir en compte que si a l'any 1992, segons una de les patronals, les grans superfícies facturaven 40.800 milions de pessetes, preveuen -una- que a l'any 1996 en facturaran 100.000. Un estudi de Lluís Ramis d'Ayreflor preveu un pas del 15,6% de volum de vendes a l'any 1990, 91, 92, fins a un 34,6% que representen 123.000 milions de pessetes, d'aquí a molts pocs anys. Passarem, per tant, d'un 15% a més d'un 30% de volum de vendes, de volum de facturació. I això produeix un efecte negatiu sobre el model urbanístic de les ciutats, no només de Palma.

En el moment que hi ha un pols d'atracció molt fort, que representen les grans superfícies, i que tenen una incidència molt important, com hem dit que seran, perquè seran, aproximadament, una tercera part del volum de vendes, aquest pols d'atracció perjudiquen no només els centres històrics i les barriades de Palma -no senyor- també perjudiquen els dels pobles: els de Manacor, els d'Inca, els de la part forana,

perquè hi ha grans superfícies comercials que arriben a tots els racons de l'illa de Mallorca, que atreuen gent de tota l'illa de Mallorca i, per tant, provoquen una desertització dels centres històrics, provoquen una desertització, una degradació per abandó d'aquests centres històrics i també de les barriades que, fins ara, han mantingut un equilibri: els habitants d'aquestes barriades tenien una xarxa, un estel de petits comerços que satisfien les seves necessitats i que donaven vida a aquestes barriades.

Per tant, es produeix un mal en els centres històrics per part de l'aparició d'aquestes grans superfícies i també de les barriades. Es fa mal al nucli urbà, canvia el model urbanístic de les ciutats i dels pobles, canvien, produeixen canvis negatius, produeixen desplaçament i lleven gent als centres històrics i, per tant, contribueixen a degradar-lo.

Tots sabem que les administracions públiques han de gastar molts doblers, i de cada vegada més, en la conservació dels centres històrics i en la conservació del medi urbà. De cada vegada s'han de gastar més doblers. I apart d'això, d'aquests doblers de més que s'han de gastar, i com menys es facin servir, com menys gent vengui pel carrer de Sant Miquel, per exemple, més perill hi ha que s'abandonin els comerços, més perill hi ha d'abandó i més perill hi ha que s'hagin de posar més doblers per donar una vitalitat i per conservar aquests edificis que qui els utilitzen, en aquest cas els comerciants, evidentment, els conserven.

Però també, aquí on s'implanta una gran superfície es creen unes infraestructures -tots ho sabem-, la darre- ra, en aquests moments, tenim una gran superfície a les avingudes, que suposa uns canvis importants a les avingudes, amb uns túnels d'accessos, per exemple, que són, evidentment, benefici d'aquesta gran superfície i que provoquen una distorsió. Provocarà, molt possiblement, un augment considerable del tràfic, uns embussos. Hi ha d'haver unes despeses, per tant, dels poders públics per crear unes infraestructures -encara que en part les paguin ells, només en part- per al seu manteniment i per a uns serveis que s'han de donar, de tràfic, de seguretat, etc. etc.

Per tant, és just que aquestes grans superfícies paguin els efectes negatius que produeixen dins el medi urbà. I això és l'objecte d'aquest impost que avui duim aquí: l'impost d'obres i instal·lacions que incideixen en el medi urbà. No es tracta d'un impost de caràcter finalista. Evidentment, hi hauria desitjos per part de sectors -sobretot del comerç- que voldrien un impost finalista, i que diguessin que això es gastarà en coses que afavoreixin el petit i mitjà comerç. Però aquesta no és la filosofia de l'administració. La filosofia de l'administració és de caixa única. Ara si, evidentment, aquests doblers que van dins una caixa única, després, a través de convenis, es poden utilitzar i s'han d'utilitzar. Han de ser la con-

qutrapartida -millor dit- a la major despesa que els poders públics han de realitzar per a la conservació del medi urbà i, en concret dels centres històrics, com també pels majors serveis que es produeixen a aquest pols d'atracció que són les grans superfícies.

al m Aquí teníem un precedent, un precedent que era la llei 12/1991, de 20 de desembre, d'instal·lacions que incideixen en el medi urbà. Aleshores, això va ser, diríem, la carretera que ens va servir per dur aquesta proposició de llei aquí. En el primer lloc, hi havia un dubte -o pot existir un dubte- sobre la constitucionalitat d'aquesta llei que es duu aquí. La meua opinió és que és totalment constitucional, i diré per què. Jo m'he estudiat el recurs que va posar l'Estat contra la llei 12/1991, a través d'un advocat de l'Estat, el corresponent, la resposta dels lletrats -tant del Parlament com del Govern- a aquest recurs d'inconstitucionalitat i també és important dir que la suspensió de l'impost d'instal·lacions que incideixen en el medi urbà està aixecat i, per tant, jo pens que, amb tota probabilitat no hi ha problema de constitucionalitat.

p En concret, hi ha un precedent, que és una llei andalusa que és la llei de l'impost sobre terres infraproductives. Per què dic això? L'article 57.1 i 57.3 de l'Estatut, el punt 3, que és el que discuteixen, diu que la nostra Comunitat Autònoma podrà establir i gestionar tributs sobre les matèries que la legislació de règim local no reservi a les corporacions locals. El per aquí va el recurs d'inconstitucionalitat. Però resulta que aquí no es grava un element patrimonial, una instal·lació o una obra pel fet de ser una obra o una instal·lació, sinó que es grava en funció que constitueix un pols d'atracció. No totes les instal·lacions i obres es graven. Es graven aquelles obres que serveixen de base per a una activitat econòmica que constitueix un pols d'atracció. I això és el que diu l'advocat, el Sr. Aguiló, en el seu recurs en el cas de l'impost del medi ambient. El precedent que he dit de la llei andalusa és que, evidentment, si tu graves unes finques, aquestes finques ja estan gravades per un impost municipal, que és el IBI, en aquest cas, l'impost de Bens Immobles, i per tant, diríem, no es pot gravar per un impost autonòmic. No, el Tribunal Constitucional va dir a la sentència 37/1987 que això és perfectament constitucional, per tant, hi ha un precedent, per tant no hi ha problemes de constitucionalitat.

s a Entrant en la descripció de l'impost, he de dir que, com he dit, la llei 12/1991, de 20 de desembre, és un precedent, és el precedent d'aquesta proposició de llei, i dels 13 articles d'aquesta proposició de llei n'hi ha 8 que són idèntics a 8 articles de la llei que va presentar el Govern en el seu moment. O sigui, de 13 n'hi ha 8 d'iguals. Només canvien els 5 articles que fan referència al tema específic de l'objecte de l'impost, que són aquestes obres, les instal·lacions que incideixen en el medi urbà, o sigui, les grans superfícies comercials. Però no es grava només totes les grans superfícies. Es grava una part de les grans superfícies, no totes. No es grava totes les grans superfícies, sinó que es diu quin és l'umbral mínim que es considera que el pols d'atracció afecta en consideració suficient als centres històrics, perquè partim d'un mínim més petit. Si ara, per exemple, *El Corte Inglés*

vengués i ens fes un establiment comercial de 500 metres quadrats, això no produeix cap pols d'atracció i, per tant, no seria objecte d'aquest impost. Aquest llinar mínim que nosaltres considerem que és el que produeix un pols d'atracció on va molta gent és de 5.000 metres quadrats de construcció, de superfície de venda, que és el mateix número que tenia el pla general de Palma, i que contempla també el pla director d'equipaments comercials. Els que tinguin menys de 5.000 metres quadrats no cotitzen, els que tinguin més de 5.000 metres quadrats sí cotitzen.

Però també hi pot haver, dins *Alcampo* -per posar un exemple- té, dins el mateix recinte, dins el mateix aparcament, amb els mateixos serveis, hi ha una tenda de roba esportiva, d'objectes esportius, clar, aquesta tenda també es beneficia del pols d'atracció. La gent va a *Alcampo*, però també s'atura a aquesta altra tenda. Però també hi ha una hamburguesaria. Aquesta també se'n beneficia. Per tant, també són objecte d'aquest tribut tots aquells establiments que no són grans superfícies, en aquest cas, que poden ser comerç a la menuda, establiments de restauració o establiments de reparacions, que poden estar al costat o dins el propi centre comercial. Però, també hem de distingir entre grans superfícies i centres comercials, que no és el mateix. Una gran superfície té uns epígrafs concrets a l'impost d'activitats econòmiques, i un centre comercial és un conjunt de petites empreses que tenen una denominació comú, que tenen un aparcament comú, que tenen una (...) encara que paguen un impost d'activitats econòmiques cadascun per la seva part, són petits comerços. Doncs bé, el que es grava és el pols d'atracció, no es graven ni totes les grans superfícies ni tots els centres comercials, sinó que es graven als conjunts de negocis que es formen als voltants d'un pols d'atracció. Això és molt important de cara a la constitucionalitat -evidentment- d'aquesta llei. No es graven uns elements patrimonials pel fet de ser elements patrimonials, sinó que es graven pel fet de constituir aquest pols d'atracció.

Una vegada explicat, evidentment, d'aquí es dedueixen els articles primer i tercer, el que es grava i el que està absent. Això són articles que són diferents, evidentment, de la llei 12/1991. Respecte de la determinació de la base imposable, hem fet una cosa que és pràcticament igual que la llei 12/1991, el mateix criteri de valoració, és a dir, capitalitzem el tipus del 40%, la mitjana d'ingressos bruts d'explotació durant tres anys. En aquest cas, sí hi ha una petita diferència, i és que han de ser ingressos obtinguts per subjectes passius en els elements patrimonials del centre d'aquest pols d'atracció, no a un altra element patrimonial, com pogués ser, per exemple, que una d'aquestes firmes d'aquestes grans superfícies tingués -com té al polígon, per exemple- una tenda de venda en gros. Això no, només el pols d'atracció.

Ja arribam al tipus impositiu. Aquí feim una distinció: els generals i els reduïts, i donam una explicació. Per exemple, si dins un centre històric hi ha una gran superfície, aquesta gran superfície que no fa una altra gran superfície fora del centre històric, perquè aquesta gran superfície que està dins el centre històric perjudica -per exemple, a Palma n'hi ha una-, pot perjudicar el centre històric de Manacor o Inca, i pot perjudicar una part d'aquest centre històric, però pot beneficiar una altra part d'aquest centre històric. En canvi, les grans superfícies que estan fora dels centres històrics, provoquen l'abandó del centre històric de Palma, de Manacor i Inca. Per tant, qualitativament hi ha una diferència entre els dos. Per això, proposam un tipus, que és el general, i un altra reduït. El tipus general seria el 2% i el reduït el 1%, la meitat.

I per acabar -perquè s'ha encès la llum vermella, deman trenta segons, Sr. President- hem dit que, en aquests moments la previsió d'una patronal, la del Sr. Ramis d'Ayreflor, nosaltres pensam que avui, a 1994, les grans superfícies facturen als voltants de 65.000 milions de pessetes, 60.000 les que estan fora dels centres històrics i 5.000 les que estan dins. Això ens dona una base imposable de 26.000 milions de pessetes, i la quota global liquidada d'uns 500 milions de pessetes. Això representa exactament, damunt la facturació, en el cas del tipus general, el 0,8 i en el cas del tipus reduït 0,4, sobre la facturació.

Aquí es demanarà si es repercutirà o no aquest impost. Això serà una decisió de les pròpies grans superfícies. Dins l'impost del medi ambient, es va dir que no repercutiria, jo crec que repercutirà -almenys en la part de benzines i tot això, en la part d'electricitat ja ho veurem-, aquí hi haurà una decisió, però aquesta decisió és una decisió que ha prendre la pròpia gran superfície, però si puja els preus els petits comerços que estan al centre en surten beneficiats i, per tant, es beneficien el centre de les ciutats i les barriades. Si no pugen, tenen un benefici més reduït. Per tant, crec que això és un efecte positiu per al centre de les ciutats, per les pròpies barriades, a través del comerç. Si hi ha alguna incidència, jo crec que és normal que sigui part i part.

Si avui parlem de 500 milions de pessetes, d'aquí a dos anys, quan s'hagin instal·lat les dues grans superfícies que falten, que són *El Corte Inglés* i el Centre Comercial de Porto Pí, la facturació -nosaltres aquí hem posat al voltant de 100 milions- el Sr. Ramis d'Ayreflor diu 123. Estaríem en 780 milions de pessetes. I les previsions del Sr. Ramis d'Ayreflor serien un poc més, tal vegada prop de 900.

Per acabar, només dir que jo voldria convidar i demanar a tots els grups parlamentaris a, primer, el vot unànim de d'aquesta Cambra, i després convidar a la millora d'aquesta proposició de llei, a través de les esmenes corresponents. Jo esper que això serà així i, per tant, tots els que votin favorablement, que esper que sigui tothom, les don les gràcies anticipadament.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Grups que vulguin intervenir en el torn a favor? Pel PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Pascual, acceptam la seva convidada. Votarem afirmativament aquesta presa en consideració, i em permeti que no entrem a fons en el contingut de la llei, sinó que això ho deixam -confiam- per la tramitació, a la qual, amb esmenes puntuals, intentarem millorar aquest text, perquè tot és millorable.

El títol, però, d'aquesta proposició de llei és proposició de llei reguladora de l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi urbà. Per tant, jo crec que ens hem de fer una primera pregunta: les grans superfícies comercials, les quals es vol gravar amb aquest impost, incideixen en el medi urbà? Aquesta seria la justificació d'aquesta proposició de llei. El Sr. Pascual hi ha fet esment de passada i jo hi voldria incidir un poc més. Afortunadament, hi ha estudis que ens demostren la incidència de les grans superfícies sobre el medi urbà, concretament, hi ha un estudi del Sr. Miquel Alenyar, encomanat per Afedeco, un altre estudi de Lluís Ramis d'Ayreflor, encomanat per Pimeco, al qual voldria fer una petita referència perquè, en certa manera, són la justificació de la necessitat d'aquesta proposició de llei.

Diu el Sr. Miquel Alenyar que els efectes de les grans superfícies comercials es poden notar sobre l'ocupació i sobre els mateixos petits comerços. De fet, ell ha calculat quina és aquesta repercussió. Tenim que l'obertura d'una gran superfície, d'un hipermercat, significa el tancament de 451 petits comerços, i comporta una pèrdua de 741 llocs de feina. Els mateixos efectes, produïts per un gran magatzem, serien el tancament de 1.010 petits establiments, i una pèrdua de 1.130 llocs de feina. Sumant els efectes que produiran l'obertura de *Alcampo* -que ja està obert-, de Porto Pí -d'imminent obertura-, més *El Corte Inglés*, tendríem una pèrdua de 3.874 llocs de feina i el tancament de 1.912 establiments. Faig un incís per fer notar que, en aquesta pèrdua de llocs de feina, el Sr. Alenyar ja ha deduït els llocs de feina que creen les grans superfícies. Per tant, aquesta pèrdua de 3.874 llocs de feina és una pèrdua neta d'ocupació.

No només això, sinó que el Sr. Alenyar ens calcula les repercussions de l'obertura d'aquestes grans superfícies sobre la renda regional. I escoltin bé, aquestes grans superfícies, en pèrdua d'ocupació, signifiquen la pèrdua de 7.537 milions de pessetes. En disminució de rendes salarials, és a dir, la transferència de llocs d'ocupació a

les grans superfícies comporta una disminució dels salaris que signifiquen una pèrdua de 1.060 milions anuals. La disminució de la renda empresarial, per tancament de petits comerços, significa 2.250 milions anuals. Així mateix, comporta un augment de renda del conjunt dels consumidors, que poden comprar els productes a un preu més econòmic, valorada en més -quantitat positiva- 3.292 milions. Finalment, per menor adquisició de serveis regionals, parlariem de contractar un assessor fiscal, diversos serveis tècnics, tendríem una pèrdua de 771 milions. En conjunt, sumant la quantitat positiva i totes les quantitats negatives, la repercussió sobre la renda nacional de l'obertura d'aquestes tres grans superfícies, significa que perdem 8.326 milions de pessetes anuals. L'equivalència a 202.000 turistes que ens deixin de visitar.

Modestament, vull fer observar que el Sr. Alenyar no compta la incidència de la major compra de productes forans que fan les grans superfícies comercials per sobre del petit comerç, el comerç tradicional. Tampoc no compte, encara que en parlaré a continuació, en aquesta pèrdua de renda regional, les males condicions de compra als proveïdors. En això sí hi entra l'estudi presentat, fa varies setmanes, poc més d'un mes, per AFEDECO, un estudi titulat "Estratègies financeres en la distribució comercial", que revela que la majoria de grans superfícies actuen més com a entitats financeres que no com a empreses de distribució, com a veritables comerços. Revela que els terminis de pagament a proveïdors de les grans superfícies, són d'una mitja de 88 dies. Moltes grans superfícies paguen els seus proveïdors a més de 100 dies vista. Evidentment, què suposa això? Suposa que immobilitzats de les grans superfícies es financien enllocant el pagament als proveïdors, que els proveïdors assumeixen aquesta càrrega, i que es financien inversions amb càrrec als proveïdors, amb un efecte molt important sobre un sector que ja té càrregues suficients, com és el sector primari. En definitiva, les grans superfícies comporten pràctiques abusives, com la venda a pèrdues, per baix del valor de cost, en campanyes de promoció per al reclam de clients.

Per tant, les grans superfícies comercials incideixen en el medi urbà? Profundament, amb aquestes xifres, hem de dir que les grans superfícies comercials incideixen, i incideixen negativament, sobre el medi urbà. Provoquen -ho ha dit el Sr. Pascual- la desertització dels nuclis de població, el tancament progressiu de petits comerços en els centres, principalment en els centres històrics de les poblacions. Comporta, aquesta desertització, un augment de la inseguretat ciutadana que, a la vegada, necessita una despesa més en vigilància policial. Comporta un desarrelament de la societat dels seus nuclis urbans, una tendència a sortir de les poblacions, enlloc de fer vida de veí, una vida arrelada a la seva població. Comporta, finalment, repercussions negatives sobre els proveïdors, comporta una pèrdua de la renda regional.

I aquí ens trobam en un dilema: què són primer, els interessos dels consumidors -aquests 3.292 milions de pessetes que guanyaran els consumidors, perquè podran comprar

més barat a les grans superfícies comercials- o ens hem d'inclinar per la defensa dels interessos generals del conjunt de la població de les Illes Balears, que perdrà una renda regional valorada en 8.326 milions de pessetes? Que perdrà 3.874 llocs de feina? Que perdrà 1.912 establiments, que es veuran abocats, irremissiblement, al seu tancament? I és quan ens hem de demanar: el Govern, davant un dilema: què ha de vetllar, pels interessos dels consumidors o pels interessos generals del país?, no és la primera vegada que feim aquesta pregunta. Nosaltres hem optat obertament per la defensa dels interessos generals, sempre que es produeix un dilema, hem d'analitzar, hem de posar dins la balança les dues qüestions i ens hem d'inclinar per la defensa dels interessos generals, i interessa al nostre país, interessa a Mallorca, interessa a cadascuna de les Illes, la defensa dels interessos generals que són la defensa del petit comerç per damunt la defensa de les grans superfícies comercials.

Aquesta llei tendria un efecte secundari, també, les grans superfícies comercials, a més a més, tenen un tractament de favor via fiscalitat i hem vist com impostos com l'impost d'activitats econòmiques graven molt més els petits comerços que no les grans superfícies comercials. Això també seria un segon efecte secundari que corregiria aquests defectes de les fiscalitats més modernes que han provocat gravíssimes injustícies, especialment dins el sector del comerç.

Per tant, motius per votar a favor d'aquesta llei, n'hi ha, però no ens hem d'enganyar, aquesta llei, aquesta proposició de llei, igual que el pla de comerç, igual que el decret d'horaris comercials, igual que la llei del comerç, són pegats foradats, són cataplasmes, són intents de corregir els efectes nocius que han provocat l'excés de grans superfícies comercials. I aquí és hora de parlar clar, a Mallorca principalment, Partit Popular i PSOE per un igual, perquè quan han tengut la capacitat de decidir han actuat exactament igual, han provocat aquesta situació d'un excés de grans superfícies comercials, fins i tot incomplint promeses electorals; i ara s'han de prendre mesures com la d'avui per corregir-ho.

Segurament sortirà el portaveu del Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, jo li pregaria que se cenyís a la qüestió, torn a favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Jo crec que no havia estat mai tan centrat, arguments per votar a favor d'aquesta proposició de llei; respectivament, Sr. President.

Un argument en contra, Sr. President, que nosaltres volem rebatre per avançat, és la invocació a la llibertat del mercat, i aquí es produeix un fals debat. Els partida-

ris de les grans superfícies són liberalistes, els partidaris de la defensa del petit comerç són intervencionistes. Fals debat, perquè precisament la llibertat del mercat s'ha vulnerat amb convenis urbanístics, amb urbanisme a la carta, les grans superfícies han comprat l'urbanisme, modificat plans generals a benefici propi, i obtingut unes plusvàlues de centenars i centenars de milions de pessetes, d'aquí que fins i tot haguem presentat contenciosos administratius contra aquests convenis urbanístics.

Per tant veïm afortunada aquesta proposició de llei que utilitza la mateixa metodologia que la Llei sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Jo crec que en aquesta ocasió s'ha de felicitar la Conselleria d'Economia i Hisenda, perquè ens va obrir el camí per allà on ara podem colar aquesta altra iniciativa legislativa. Per tant, repetesc, al marge de les esmenes que puguem puntuar, si ens donen ocasió els grups majoritaris, votarem afirmativament aquesta proposició de llei, però no només per això, sinó també per una concepció de la nostra societat, perquè creim en ciutats vives, creim en unes ciutats on la gent sigui al carrer, creim en unes ciutats segures, creim en una societat arrelada a la ciutat allà on viu, i per això és bàsic el petit comerç.

A més el petit comerç encara compleix una altra funció que no hem de descartar. Aquí tenim unes possibilitats d'aprofitament del mercat interior, un mercat interior al qual ens hem de guanyar per a la comercialització d'uns productes autòctons. Què serà millor instrument per a la comercialització dels productes autòctons, grans superfícies comercials o petit comerç? Jo crec que altra vegada la resposta és claríssima.

Per tant, per tots aquests motius votarem afirmativament la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. Repetim que no és la solució definitiva per resoldre els greus problemes que pateix el petit comerç, que només és una cataplasma per minimitzar els efectes del problema de fons, que ha estat una proliferació excessiva de grans superfícies comercials, però benvinguda sigui aquesta llei, i aquesta i totes les altres iniciatives que vagin en favor del petit comerç rebran el suport del PSM- Nacionalistes de Mallorca i del PSM de Menorca, de l'Entesa de l'Esquerra de Menorca. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Grups que vulguin fer els torns en contra d'aquesta proposició de llei? Pel PP-UM té la paraula el Sr. Jesús Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. La primera consideración que tenemos que hacer al entrar en debate por esta proposición no de ley es la sorpresa que nos causa el hecho de que haya iniciativas que pretendan dotar al Gobierno de la Comunidad Autónoma de recursos que en tantas ocasiones se les niega. Esto nos ha ocurrido precisamente

cuando se tramitó la ley que ha servido, como dice el Sr. Pascual, de carretera o de camino para encauzar su proyecto.

La exposición del proponente ha tenido dos partes; una primera parte más bien "mitinera", y una segunda parte en donde ha tratado de justificar las determinaciones de este proyecto de ley, pero que tengo que decir que no fue muy afortunada. Y voy a señalar las razones de por qué no ha sido muy afortunada su intervención en la defensa técnica del proyecto. El proyecto en su día elaborado por el Gobierno, que ya es una ley vigente y que ha pasado algunas de las pruebas a las que la han sometido reclamaciones ante tribunales de justicia en su desarrollo reglamentario, era un proyecto muy medido, muy calculado, con un objetivo final y preciso. Este otro se apoya en él, pero establece modificaciones, y estas modificaciones suponen variaciones de tal magnitud que implican que se varíe el objeto y el hecho imponible, de forma que incide en cuestiones que son hoy materia de regulación por otros impuestos, ya municipales, o sean estatales.

La primera, y empezando de lo más sencillo a lo más complejo, Sr. Pascual, la repercusión que usted ha recogido en el proyecto como algo que es beneficioso en él mismo, y que mantiene como uno de los logros del proyecto, en este caso no es posible. Usted olvida que el proyecto de ley de Gobierno, y la ley que conocemos comúnmente por el impuesto ecológico, incide en actuaciones de empresas públicas o con gran parte de capital público, cuyos precios son fijados administrativamente, y aquí usted no tendrá manera alguna de impedir que en un mercado libre los precios sean repercutidos con el coste del impuesto. Claro, usted ha argumentado aquí que ante el temor de no tener posibilidad de competir con los pequeños comercios no lo hará el establecimiento gravado con este impuesto. Pues tenga por seguro que este fenómeno de la repercusión del precio se producirá, porque no hay manera de evitarlo.

Sujeto pasivo: Usted que ha ido copiando literalmente el proyecto, pues claro, incide ya en un grave error inicial, dice que son sujetos pasivos de este impuesto las personas jurídicas, y excluye a las físicas. ¿Por qué razón hacía el proyecto del Gobierno esta exclusión?, porque, claro, eran titulares de empresas públicas cuya organización no puede ser individualizada. Claro, yo también tengo que reconocer que usted puede argumentarme que las empresas que explotan estas grandes superficies, estos grandes establecimientos también son sociales, pero usted les deja la puerta abierta a que pueda establecerse un sistema de burlar quién es el sujeto pasivo si se transforma en una persona física. No es fácil que esto ocurra, pero es una posibilidad, y yo lo único que estoy poniendo aquí son los factores de tipo técnico de los que adolece el proyecto que usted ha presentado.

Pero también en esta determinación del sujeto pasivo incurre en otra imprecisión. Usted no tiene en cuenta que estos grandes establecimientos recurren en ocasiones al arrendamiento, a la cesión en uso, o incluso utilizando las posibilidades de la Ley del suelo se puede recurrir al derecho de superficie para construir, para mantener estas instalaciones, y entonces el problema de la titularidad que usted está perfilando en el proyecto como la simple titularidad jurídica en términos de dominio, pues podría determinar que muchos de los que quieren ser sujetos pasivos según su proyecto, podrían escaparse de este impuesto. Pero esto lo digo simplemente como un análisis de un proyecto que ha recogido un esquema legislativo del que ha querido aprovecharse, pero que al cambiar el objeto y el hecho imponible, ha producido un verdadero desbarate en el mismo y lo lleva a eso a lo que usted pretendía eludir, y es ante la posibilidad del hecho de la inconstitucionalidad de este proyecto. Esto es más que evidente porque usted, claro, ¿cómo trata de determinar el hecho imponible?, jugando con una serie de artículos; del tercero pasa al primero, en el primero hace una agregación al párrafo segundo, y a continuación en el párrafo tercero dice "la determinación del hecho imponible viene señalada por la actividad comercial, de acuerdo con las normas que rigen el Impuesto sobre actividades económicas". Ha incidido de lleno, ha incidido de manera flagrante en lo que es el hecho imponible del Impuesto de actividades económicas. Usted no ha tenido en cuenta la cuestión fundamental del proyecto que en su día presentó el Gobierno, en donde se habían medido muy meticulosamente las palabras, los conceptos, porque el margen de actuación para las comunidades autónomas, con el fin de buscar materia contributiva propia, es escasísimo, por no decir casi imposible.

¿Qué ocurre con este proyecto que usted presenta?, porque lo que dice en el texto luego no lo ha manifestado aquí. ¿Cuál es el objeto de la actuación fiscal? Dice "se grava en función de que es un polo de atracción", ¿de atracción de qué?, ¿de recursos de actividad económica? ¿Y usted cree que esto es algo que está ajustado a los principios de competitividad, de libertad comercial, de igualdad de oportunidades? Yo creo que usted aquí por vía indirecta está primando determinados aspectos de la actividad comercial, y que indudablemente caen dentro de los epígrafes que regulan el Impuesto de actividades económicas para las grandes superficies, porque, ¿cómo conjuga usted el contenido de su texto con la explicación que dice el texto articulado del Real Decreto 375/91, que reguló los epígrafes de este impuesto? Dice "los sujetos pasivos matriculados en este grupo podrán realizar sin pago de cuota adicional alguna comercio al por mayor y al por menor, así como todas aquellas otras actividades que le son propias, tales como aparcamiento, cafeterías, restaurantes, salones de peluquería, belleza", etcétera, "así como ceder a terceros el uso de espacios dentro del local, por cualquier título y mediante contraprestación para la realización de actividades económicas". Y a continuación dice "a efectos del cálculo de las cuotas de este grupo se computará la superficie íntegra del establecimiento, incluyendo las zonas destinadas a oficinas, y gravando al mismo

tiempo por este concepto a aquellos otros establecimientos particularizados, individualizados".

Usted ha entrado con este proyecto como una especie de caballo de Atila en todo lo que es la regulación del Impuesto de actividades económicas, y el hecho imponible lo ha desbaratado. Porque, ¿qué concepto tiene usted de lo que es el hecho imponible? La Ley general tributaria lo define como un presupuesto de naturaleza económica o jurídica que definido en el proyecto o en la regulación del impuesto, determina la obligación fiscal de contribuir. Y, claro, usted en esa obsesión -por eso he dicho que su intervención era "mitinera" nos dice que esta incidencia en el medio urbano -habla de ello en la exposición de motivos- se manifiesta de tres maneras: modifica negativamente el modelo urbanístico de la ciudad. Ésta es una afirmación completamente gratuita, porque ¿qué me dirá usted de aquellos establecimientos industriales de pequeña categoría que han sido desplazados a los centros habilitados para que haya polos industriales o de desarrollo de otras actividades comerciales? ¿Hay una incidencia negativa si se construyen aquí? Captan una parte muy importante de las ventas, ¿qué pasa, que usted quiere limitar y jugar con la oferta y la demanda de manera que de esta forma la controla y la dirige hacia determinados sectores? Contribuyen al deterioro de centros históricos y de las barriadas del centro de las ciudades, y además establece que estos recursos que se obtengan serán aplicados de una manera específica a la reconstrucción o al mantenimiento de estos centros.

Yo podría seguir haciéndole una serie de puntualizaciones acerca del hecho imponible, acerca de la determinación de la base imponible, la forma de calcularla, y las diferencias que había con el proyecto que fue en su día aprobado aquí para aplicarlo a unas empresas concretas, pero esto creo que sería demasiado farragoso, y por eso voy a tratar de ir simplificando las cuestiones.

Por ejemplo, usted en la memoria estudio que hace, en donde plantea una serie de cuestiones de tipo económico, comete errores de tipo material tales como equivocarse en las sumas. Los cálculos están equivocados, repase usted la hoja referente al cálculo de ingresos teóricos a término medio, y verá usted que por ejemplo pone "estimación del promedio de ingresos de explotación computables durante el último trienio a efectos de esta proposición de ley: a) tipo general 60.000 millones de pesetas, tipo reducido 5.000, total 100.000". 60.000 y 5.000 son 65.000, no 100.000. Aquí hay un error. Pero en el apartado b) dice "determinación base imponible global de conformidad a la capitalización del 40% determinada en artículo siguiente", y aplica los tipos, y le sale a usted 38 millones y 2 millones, cuando en la página anterior la aplicación de esos tipos a las mismas cantidades por aplicar el 40% a los 60.000 y a los 5.000 millones, le daba 24.000 y 2.000; aquí le da 38.000. Y luego el tipo general, la cuota a recaudar se eleva en el

tipo general a 760 millones de pesetas, y en el tipo reducido a 20, partiendo de unas bases que le daban 38 y 2 millones. Sr. Pascual, presente usted unos documentos en donde haya rigor, al menos en estos cálculos aritméticos, porque no entendemos exactamente por donde va.

Por eso, y teniendo en cuenta que con esta norma usted atenta al principio de igualdad ante la ley, como he señalado con anterioridad, y que este impuesto, cuya denominación es equívoca, porque grava las obras e instalaciones en el medio urbano -¿Cuál es el medio urbano? Habría que definirlo, ésa es otra de las grandes imprecisiones del texto- se parece mucho al impuesto de construcciones, obras e instalaciones de los municipios. En parte usted está recortando la autonomía municipal, que es la que tiene soberanía para conceder la implantación de aquellas actividades dentro de su término municipal que convengan a su desarrollo o a las políticas de las corporaciones que las rigen.

Creo que con este proyecto tal como está configurado, lo mejor que podía hacer usted era retirarlo, para modificarlo, porque desde luego no pasará la prueba de ningún tribunal. Y además, puesto que lo que late en el fondo de este proyecto es el hecho de que el impuesto sobre actividades económicas incide negativamente sobre determinados sectores del comercio minoritario, yo le propongo, retirado este proyecto, que elaborem, que hagamos unas propuestas de resolución que nos permitan enfocar el problema por donde se tiene que enfocar, que es modificando la Ley general del Estado, que tiene sistemas descompensatorios, sí, porque usted ha querido aquí hacer de brujo. Como el Impuesto sobre actividades económicas tiene un elemento beneficioso para las grandes superficies, porque claro, usted lee aquí las escalas y dice hasta 10.000 metros cuadrados, 270 metros por metro cuadrado; de 10.000 a 20.000, 261; de 20.000 a 30.000, 227; de 30 a 40.000, 217. Va disminuyendo, usted ha dicho (...). Yo aplico y creo ahora un impuesto acogiendo al vehículo, a la carretera, al instrumento que me da el proyecto que en su día presentó el Gobierno, y compenso esta situación gravando con un impuesto autonómico a estas grandes superficies.

Éste creo que no es un procedimiento correcto. Lo está utilizando usted en un período preelectoral con unos fines puramente propagandísticos, pero con muy poco rigor técnico, y desde luego contradiciéndose, como le manifestaré posteriormente con las posturas que en materia de imposición en esta comunidad autónoma ha mantenido su grupo parlamentario, así como otros también. Gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Intervencions en torn de rèplica? Té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Agraïment al Grup Parlamentari PSM i EEM per l'anunci de suport a aquesta proposició de llei. Sr. Sampol, jo no he parlat del petit i mitjà comerç en tota la meua intervenció, i ho he fet aposta. Jo tenc estudis del Sr. Ramis, estudis d'Afedeco, del Sr. Alenyar. No els he tret, per què? Perquè l'objecte de l'impost no és d'anar contra les grans superfícies per anar a favor del petit i mitjà comerç. No és aquest, l'objecte de l'impost, l'objecte de l'impost és corregir una incidència negativa que les grans superfícies produeixen dins el medi urbà. Per tant he procurat excloure tot el tema que es perdran 4.000 o 5.000 llocs de feina; a mi em surten 4.000 que se'n perdran des d'abans de venir Alcampo, i després les dues que fan falta, uns 4.000 llocs de feina, etcètera. Jo no he fet referència a tot això.

També hagués pogut fer referència a l'IAE, que és regressiu. Vostè n'ha parlat. Tampoc no hi he volgut fer referència. El tema no és aquest. El tema és que objectivament es produeixen uns pols d'atracció que incideixen negativament al medi urbà, i s'ha de gravar, s'han de tenir uns doblers que siguin la contrapartida a una major despesa que han de fer els poders públics, siguin els ajuntaments, siguin els ajuntaments, siguin els consells insulars, o sigui el Govern de la Comunitat Autònoma. Aposta això és l'objecte de l'impost. En qualsevol cas, joestic d'acord pràcticament en tot allò que vostè ha dit, i vull recordar que vostè ha dit aquí, com per exemple el tema dels proveïdors de les grans superfícies, nosaltres també el tenim al programa electoral de les eleccions generals que ens presentarem, i a les pròximes també l'hi tendrem.

Però entrem en el tema del que és l'acord d'avui. Per primera vegada en molt de temps el Grup Parlamentari Socialista, jo no record en aquesta cambra que mai hagi deixat d'intervenir el Grup Parlamentari Socialista, mai... Ah!, si ha d'intervenir, no ho sé, serà explicació de vot. Esperarem idò l'explicació de vot.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha torn de fixació de posicions, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, moltes gràcies. Ha fet bé de dir-m'hoi, perquè és que em pensava que no volia intervenir. Idò esper una bona intervenció i el vot favorable, no? Tal vegada esperava els arguments a favor i en contra per decidir-se, i això és raonable. Esperarem.

I ara anem a la intervenció del Sr. Martínez de Dios. El Sr. Martínez de Dios amb caràcter general ha fet una exposició no ja confosa i profusa i difosa, sinó intel·ligible més de la meitat de la seva exposició. Jo he fet

esforços per escoltar-lo, i una de dues, o em parlava de no sé què, que no té a veure amb això; o és que no s'ha llegit, no ha comparat bé la Llei de l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient en relació amb la que presentam avui. No ho entenc, m'ha deixat despistat.

Entrarem a comparar, perquè jo el que deduec de la seva intervenció és que ha fet una forta crítica, una crítica ferotge al projecte de llei que va dur el Govern fa dos anys, una crítica ferotge, i diré per què. Repercussió: Quan es diu que no es pot repercutir es diu en el sentit com l'IVA, al revés, la Llei de l'IVA diu que es repercuteix l'impost. Aquí no es pot posar 100 pessetes de factura més el 0,8%, o el 2, el que sigui, d'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi urbà. Això és el que vol dir no repercutir, no vol dir res més. Evidentment que els propietaris de les grans superfícies, les empreses que tenen les grans superfícies poden optar entre repercutir-ho i no repercutir-ho dins el preu, evidentment, com també poden optar dins la llei de medi ambient, ben igual, exactament igual, però amb una diferència: En el cas de medi ambient, que les gasolines estan en un mercat lliure, teòricament, però que fan uns preus comuns, però que els poden canviar, jo crec que el repercutiran a canvi de res. Gesa, en aquest cas, ja ho veurem, de moment estan lligats a un acord a nivell estatal, que el preu és comú per tot, però ja veurem què dura això, ja ho veurem; però a canvi de res. En canvi si repercuteixen aquí les grans superfícies, afavoreixen els centres històrics, perquè apugen preus i diuen als consumidors "anau als centres històrics, perquè els meus preus ja no són tan competitius". Això és una.

Ara bé, aquest increment de pressió fiscal és ridícul. Suposant que repercuteixin tots, els 800 milions de pessetes, això és al voltant del 2 o el 3 per mil, d'augment de pressió fiscal. És un increment, per tant, insignificant, suposant que es repercuteixin els 800 milions de pessetes. Si en repercuteixen la meitat, és la meitat del que he dit.

I després hi ha un efecte psicològic, que aquest no es pot mesurar, però tal vegada existirà, i jo crec que existirà; que el fet que la gent sàpiga que hi ha un impost per a les grans superfícies, encara que els preus siguin iguals, això incentivarà molta de gent a anar a la petita empresa, perquè psicològicament diran "bé, la petita empresa no té aquest impost" i per tant això vol dir que es pensaran que és més barat del que en realitat és. I jo crec que no és menyspreable, i crec que és important, i això no és un augment de pressió fiscal, i això va a favor de la conservació dels centres històrics i de les barriades, i després té els efectes indirectes sobre l'economia balear, tot el que ha dit el Sr. Sampol respecte dels estudis del Sr. Alenyar.

Entrem ja als articles, subjecte passiu i titularitat dels elements patrimonials. Jo no sé, Sr. Martínez de Dios, què és, que no se n'ha adonat que són exactament iguals aquests dos articles que els de la llei de medi ambient. No se n'ha adonat?, són exactament iguals. Tota la crítica que m'ha fet a aquests articles, si arrendataris o no arrendataris, és el mateix que les altres empreses. Sr. Martínez, vostè en sap

molt, veig que riu molt, però em pareix que no se l'ha llegida. I respecte a persones jurídiques i no físiques, efectivament, el mateix problema que tenien amb l'altra llei, exactament el mateix, perquè les persones físiques tenen l'impost del patrimoni, evidentment. I quina diferència hi ha entre una empresa pública i una empresa privada?, a part que, són empreses públiques totes les quatre que varen gravar l'altra vegada? No cotitzen en borsa? I la Constitució, i l'Estatut d'Autonomia i la LOFCA, que en parla, d'empreses públiques i empreses privades a l'hora de distingir els impostos? Fa ganes de riure, el que vostè diu. Aquí no hi ha diferències ni d'empreses públiques ni d'empreses privades. El tractament fiscal és exactament igual a un lloc que a l'altre.

I després entram en el fet imposable. L'article 2, del fet imposable, és exactament el mateix també, diu exactament el mateix que l'article 2 d'aquesta llei que va fer el Govern, exactament el mateix. Fa referència a unes instal·lacions i a unes obres que en aquest cas incideixen en el medi urbà, i l'altra vegada incidien en el medi ambient, això és la diferència; crítica ferotge al text del Sr. Forcades i del Govern balear.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Pascual, per favor.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Acabaré.

En definitiva, després s'ha ficat en les sumes. Efectivament hi ha un error de màquina, en comptes de 60 ha de dir 95. No se n'ha adonat que és un error de màquina? Clar, vostè no té criteri per interpretar si és un error de màquina o no és un error de màquina. Jo no sé per què ha sortit aquí, si no té criteri suficient. Això vol dir que no té arguments. Sr. Martínez de Dios, no té arguments; un to, venc a dir, que no l'hem entès. I en darrer lloc, vostè em convida a retirar la proposició de llei. Si jo retir aquesta proposició de llei, les grans superfícies estaran contentes, les multinacionals. I si vostè retira el seu vot, i demana al seu grup que voti el contrari, estaran contents els petits i mitjans comerços, l'economia mallorquina i no les multinacionals.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Sr. Sampol, el seu torn.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, Sr. Pascual, en la meua intervenció he intentat explicar com incideixen en el medi urbà les grans superfícies comercials, i per tant justificar aquest impost. Crec que entre un i l'altre hem donat

moltíssims d'arguments a favor. Arguments en contra, no n'hem sentit ni un; petits detalls, corregibles amb esmenes parcials, perquè evidentment tota proposició de llei té defectes, fins i tot els projectes de llei que vénen del Govern, amb tots els mitjans que té el Govern, són corregits posteriorment al Parlament; però el problema és de voluntat política. Si hi hagués voluntat política d'incidir sobre aquest tema, avui els grups Partit Popular i PSOE votarien afirmativament, i el Govern, la Conselleria d'Economia i Hisenda, posaria tots els seus mitjans a disposició del Parlament per fer una bona llei, una llei que defensés els interessos del petit i mitjà comerç, en definitiva jo crec que els interessos de les Illes Balears.

Però aquesta voluntat política no hi és, i aquí ja ho sabem des de sempre. Quina és la tradició? La tradició és defensar els grossos, perquè per això estan, per defensar els grossos, i no m'he equivocat. Ha sortit el tema de la competitivitat. Volem anar contra la competència, volem anar contra la igualtat d'oportunitats. I quan modifiquen els plans generals dels termes, que no és anar contra la competència?, no és vulnerar la igualtat d'oportunitats? O un petit comerç, que té dues o tres persones contractades podrà mai indemnitzar ajuntaments per una modificació d'un pla general? És això igualtat d'oportunitats? Jo crec que -i això ho dèiem ja quan vàrem discutir la proposició de llei d'equipament comercial, i ja ho deia amb aquestes paraules- és hora d'acabar amb aquesta mercantilització de l'urbanisme, és hora d'acabar amb aquesta pràctica de requalificacions que tant de mal fan al mercat que alguns diuen defensar, i que tan mala imatge han creat dels polítics, perquè pareix que tot es compra i tot es ven. Fins i tot un pla general està en venda, si hi ha una gran superfície que compra. I en definitiva aquesta ha estat la pràctica que s'ha seguit fins ara. I afegia "hem d'acabar amb aquesta creença que s'ha estès dins l'opinió pública que tot té un preu". La concepció d'una ciutat no té preu, i vostès han modificat les concepcions de les ciutats, han anat contra els interessos generals modificant plans generals. I llavors no surtin aquí a parlar que anam contra la competència i contra la igualtat d'oportunitats, que això és un exercici de cinisme que no el toleram. Defensar la igualtat d'oportunitats és defensar el petit a davant els grossos, no primar els grossos davant els petits, que és el que fan vostès.

En definitiva la proposta, el felicito per no acceptar l'alternativa que li proposaven des del Partit Popular. Des del Partit Popular diuen "retirín aquesta llei, farem una proposta de resolució, i instarem el Parlament de Madrid a modificar la Llei de l'IVA o la Llei general tributària", un encàrrec a la mare superiora, per dir novament "la culpa no la tenim nosaltres, la culpa la té Madrid". Però no, senyores i senyors diputats del Partit Popular, senyors del Govern; amb aquest tema la culpa la tenen vostès, la culpa no la té Madrid. Madrid la pot tenir en el tema d'impostos d'activitats econòmiques, però en la proliferació de grans superfícies comercials vostès, senyors del Partit Popular, i vostès, senyors del PSOE, tenen la culpa. I si debatem propostes com la d'avui és precisament perquè han tolerat l'abús d'implantació de grans superfícies comercials que provoquen el tancament de centenars i centenars de petits comerços i provoquen l'expulsió

del mercat de treball de milers de persones. Aquesta és la realitat. I el que fa avui el Sr. Pascual, i el suport que li donam, precisament és per intentar minimitzar aquest efecte negatiu que fins ara s'ha produït. Aquest és el problema de fons, no aquests petits detallets si la llei té una equivocació de suma o no. Si hi hagués voluntat política l'aprovarien.

Senyores i senyors diputats, jo crec que tenint en compte totes aquestes qüestions, i des de la concepció d'un país que ha de tenir una economia equilibrada, tan autosuficient com sigui possible, amb un sector comercial que ha de generar uns beneficis que es reinverteixin en aquestes illes, que ha de donar caràcter i personalitat a les nostres ciutats, a les nostres poblacions, d'acord amb una tradició mediterrània comercial a la qual no hem de renunciar, hem de prendre mesures com aquestes, que ajudin a mantenir la xarxa del petit comerç. I acabaré amb una frase, Sr. President, una frase dura, dura conscientment. Mirin: a Mallorca, principalment a Mallorca, no tant a Menorca, Eivissa i Formentera, però a Mallorca un petit o un mitjà comerciant que vota el Partit Popular o el PSOE només pot ser per dues qüestions, o perquè està desinformat, perquè no en té ni idea, de política; o perquè està és un fanàtic que el seu partidisme el fa anar contra els seus propis interessos. Moltes de gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. En contrarèplica el Sr. Martínez de Dios té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Pascual, la única verdad que hay aquí esta tarde es que si se crea un nuevo impuesto, quien lo va a pagar es el ciudadano normal, el hombre de la calle, como siempre. Ustedes aquí han protagonizado un acto de demagogia, de electoralismo barato, y estoy muy contento que mi explicación haya sido profusa, confusa y difusa, porque yo desde hace una temporada estoy completamente imbuido de que su profusión y confusión en materia jurídica ya alcanza cotas inimaginables.

Pero vamos a lo que se dice, a lo que queda aquí reflejado. En la Comisión de Hacienda y Presupuestos del 13 de octubre de 1993 compareció el Honorable Sr. Conseller para hablar de su política, y entre otras cosas hablaba de los impuestos que había creado la Comunidad Autónoma como propios, el del canon de saneamiento de agua, y el impuesto de instalaciones que incidían en el medio ambiente. Y entonces el portavoz del Grupo Mixto decía lo siguiente: "*la nostra postura en aquest cas serà completament d'oposició, perquè els que hi ha creats, democràticament acceptam que ho han estat,*

i supòs que tots els grups, però respecte de la creació de nous impostos estarem sempre en contra, precisament perquè hem mamat políticament d'unes fonts que tal vegada no són comunes; i sempre havíem dit que el fet autonòmic no havia de suposar més càrregues fiscals per als ciutadans, perquè veritablement si hem de recórrer sempre a això, per aquest viatge no feien falta les beaces autonòmiques". Eso lo decía el portavoz del Grupo Mixto. Luego creo que usted asumía precisamente esta postura respecto a los impuestos autonómicos. Por lo tanto es sorprendente su cambio.

Y mire usted lo que le contestaba el conseller: "*Li asseguro que aquest govern no té cap intenció de pujar la pressió fiscal, de crear nous impostos, i que la recaptació que no arribi via altres administracions públiques s'hagi de fer a costa dels ciutadans d'aquestes illes*". Nosotros demostramos que somos consecuentes con nuestros compromisos, que somos consecuentes con nuestras posturas de determinación de nuestro proyecto político, no como usted, que está al borde del abismo y está haciendo juegos malabares para ver cómo se salva. Hoy nos ha salido aquí vestido de San Jorge para lancear un dragón. Mire usted, la coraza, el yelmo y otros aditamentos propios de un caballero medieval a usted no le van. Gracias.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios.

No hi ha lloc, Sr. Pascual. Quan hi ha rèplica i contrarèplica no hi ha lloc a contradiccions. Ja s'ha fet el torn per contradiccions...

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Bé, és que hi ha...

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc, Sr. Pascual...

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

És que m'han atribuït una frase que no he dit jo.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc, no té la paraula, Sr. Pascual.

Fixació de posicions. Pel Grup SOCIALISTA té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo avui horabaixa creia que veníem a parlar d'una proposició de llei,

i hem vingut a parlar de grans superfícies. Jo intentaré parlar de projecte de llei.

Se'ns presenta a prendre en consideració un projecte de llei de regulació d'un impost d'obres i instal·lacions que incideixen en el medi urbà. Hauríem d'analitzar aquesta proposició de llei, i jo no analitzaré la proposició de llei perquè crec que no és el moment, article per article, sinó en quina és la seva filosofia, quina aplicació tendrà, i sobretot, i el més important, quins efectes pot tenir, bons i dolents. I d'aquí vendrà, o ha vingut, a pesar de les intervencions que en qualque moment quasi ens han fet canviar de vot, la nostra posició d'abstenció. Al final l'explicaré.

Quina filosofia té la proposició de llei? És claríssim, és un impost per a grans superfícies, per a ningú més. Es justifica per pagar un cert desgast del capital públic, dels ajuntaments, però l'impost no va als ajuntaments. Es justifica també com a filosofia per millorar els centres històrics. Ens ho creurem, no li veim molt la relació, però és una justificació. I també com a filosofia és la de penalitzar els beneficis de les grans superfícies; i -em permetin que ho digui- donar una satisfacció demagògica als petits comerciants. I he dit donar una satisfacció demagògica, perquè com crec poder demostrar, o demostraré, no te contengut real aplicat als petits comerciants, i el Sr. Pascual, en defensar la seva proposta, ho ha dit d'una forma bastant clara, els efectes econòmics...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, recordi que és en un torn de fixació de posicions, no entri en debat amb els que han intervengut anteriorment.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

(...) només una cosa, no és debatre.

Sinó que té uns grans efectes psicològics, i crec que va per aquí, uns grans efectes psicològics, en un altre aspecte.

Quina aplicació té? És un impost no finalista claríssimament, en general, no ho poden ser, i, per tant, ni la Comunitat Autònoma ni els ajuntaments l'utilitzaran, si no volen, a fi de millorar els centres de les ciutats, els equipaments comercials dels petits comerciants, etc. Vull recordar, entre parèntesis, que hi ha un suposat o un possible pla d'equipaments comercials, aprovat a proposta del Grup Socialista, en aquest parlament per unanimitat, que s'ha ajornat d'una forma, no vull dir-ne definitiva, però ben a prop. Millor solució, aquell pla d'equipaments comercials, evidentment, de molt, que no un impostos.

Proseguim. L'aplicació, paguen els grans comerços o les grans superfícies i els que hi estan al voltant, justi-

ficat. No repercuteix o repercuteix, això és igual, no pot repercutir en factura, l'IVA tampoc, en les vendes minoristes, no repercuteix en factura, però repercuteix en el compte de pèrdues i guanys. Òbviament, si ho volen, i, si no ho volen, baixen els guanys. L'impost crec que el Sr. Martínez de Dios ho deia- té una problemàtica -jo no dic que sigui anti-constitucional- que ja es veurà com està que frega la constitucionalitat, la frega, afecta normativa de règim local, i no ho discutiré, perquè el tema és als tribunals, per tant, ja és el mateix impost que el de medi ambient, tècnicament, i, per tant, els tribunals ho diran. Afecta la normativa europea o la pot afectar, ja ho veurem, i afecta els impostos estatals; que tot això pot ser que no sigui inconstitucional? Pot ser, però no és preocupant. Per tant, no entraré en aqueix tema.

Ara ve l'important. Què és el que s'aconsegueix amb aquest impost? S'aconsegueixen, senyors diputats, millorar les estructures comercials del petit comerç? En absolut, no, no existeix una intenció explícita d'aplicar aquests doblers a, per exemple, un pla d'equipaments comercial inexistent, aprovat per aquest parlament i que no existeix encara ara. Soluciona el greu problema que tenen els petits comerciants, que és una certa discriminació injusta -l'hem de veure en tots els aspectes-, en l'aplicació de l'IAE? Tampoc, perquè no els beneficia el més mínim, els perjudica, han de pagar les grans superfícies, però això no repercuteix en un benefici directe, i jo crec que molt poc indirecte, en els petits comerciants. Nosaltres creim que la gran feina d'aquest parlament, dels grups parlamentaris i del Govern seria batallar seriosament per enguany o per l'any que ve, quan puguí ser, fer una reestructuració el més justa possible de l'IAE quant a llei general i, sobretot, de l'aplicació de l'IAE en els ajuntaments. Sabem que l'IAE té dos aspectes, això sí que és un tema realment important i que afecta el petit comerciant. Per tant, crec que la feina seria estudiar molt a fons quina és la problemàtica, no només del petit comerciant, de petits comerciants, professionals, etc. que crea situacions injustes en l'IAE per normativa general i per aplicació municipal i, lògicament, intentar solucionar-ho i llavors sí que els petits comerços se'n podrien beneficiar. Això millora el compte de resultats dels petits comerços? A mi m'agradaria que els petits comerciants s'ho pensassin, jo crec que en absolut, no millora el compte de resultats dels petits comerciants. Incrementa la seva rendibilitat? Jo crec que no incrementa el més mínim la seva rendibilitat. Ajuda -i ja vaig cada vegada més baix, quant a l'aplicació d'efectivitat directa- l'increment de la competitivitat? Crec que tampoc.

Per tant, què s'intenta amb això? Jo crec que és una proposta voluntarista per tal d'intentar solucionar un problema que existeix per un camí equivocat, per un camí tan equivocat que no solucionarà el més mínim cap dels problemes dels petits comerciants i ens crearà un problema molt més gros. Vull que reflexioni vostè no sobre aquest impost, sinó sobre la dinàmica, vostè i tots els diputats. Estam en un mal camí en posar impostos personalitzats, pareix que és una contradicció parlar d'impostos personalitzats, però estam posant en aquesta comunitat autònoma impostos personalitzats. El primer impost personalitzat, el de medi ambient. Per

aquest caminoll de medi ambient, s'eixampla un poc amb la intenció que hi passi l'impost de les grans superfícies, se l'eixampla: impostos personalitzats. Qui ens diu que, creat ja el camí per posar impostos a noms i llinatges, impost per a tal persona, en aqueix cas és per a Pryca, Continente, Corte Inglés, Galerías, Alcampo i Portopí, i l'altre era: Gesa, Repsol, etc. Quan començam a posar impostos personalitzats, (...) constitucionals o com se'n digui, qui ens diu que passat demà no sigui convenient posar un impost -no (...) algú, algú que tenguí vots- per precisament llevar els petits comerciants del centre de la ciutat, perquè en aquell moment no convenguin, per exemple, és una exageració, però hi podria perfectament ser. Definir..., i li dic, ara li'n pos un altre exemple, el carrer de Sant Miquel, amb una simple esmena a aquesta llei, podria quedar com una gran superfície, senzillament; en el moment en què posam..., i a posta, nosaltres, que no estam en absolut d'acord amb no deixar discutir un projecte de llei, per tant, no el votarem en contra, però que veim un problema molt greu en els impostos personalitzats, ens absten-drem; perquè se sap com comença, el Govern sabia com començaven l'impost de medi ambient, en aqueix moment tenim una altra llei, passat demà en podem tenir una altra, i una altra i una altra, mal sistema.

La regla general de la imposició és que l'impost sigui general per a tothom i no posar impostos amb noms i llinatges. Si s'accepta que es posin impostos amb noms i llinatges, jo crec, senyors comerciants que han vingut aquí, i per a vostès s'ha fet aquest projecte de llei, per convèncer-los, a vostès, els vull dir una cosa: No hauran estat mai tan en perill. Creguin-me, senyors diputats, el més perillós és començar a posar impostos personalitzats; al final, pot acabar amb l'impost, per exemple, al Sr. Miquel Pascual o a mi mateix, perquè ens el poden definir. Sr. Pascual, vostè ha agafat un mal camí i nosaltres, que volem que es pugui debatre més en petit comitè per generalitzar si és convenient aquest impost, per generalitzar-lo, per llevar-li els llinatges, i per tant, no ens oposarem que es debati, vostè ha agafat un mal camí, el seu grup ha agafat un mal camí, seguint el mal camí que va agafar el Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Sr. Pascual, té un torn de contradicció de cinc minuts.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Gràcies, Sr. President. L'hi agraeisc perquè em sentia indefens. Afortunadament el Sr. Alfonso no ha discutit la possible constitucionalitat de la Llei d'impost del medi ambient i, per tant, tampoc d'aquesta, no en parlarem. JO som un nacionalista i aplic el principi d'*indubio pro autonomia*. Mentre no se'n demostrí el contrari, podem posar els impostos o fer les lleis, si ell Tribunal Constitucional no en diu el contrari.

Respecte de l'IAE, en primer lloc, l'IAE és una cosa, ja ho ha dit el Sr. Sampol, és un *recado* a la mare superiora, i les xifres que es manegen en l'IAE són 10 o 15 vegades inferiors a les xifres que manejam en aquest impost, per tant, no s'hi pot comparar.

I això del carrer Sant Miquel, Sr. Alfonso, jo crec que és una demagògia barata. Com vol pretendre que el carrer de Sant Miquel vagi contra la millora del centre històric de Palma? Vostè ho ha pensat, això? Jo no sé com se li ha ocorregut dir aquestes barbaritats, vostè que és un economista, que duu molts d'anys en la política, és que a mi no em cap dins el cap. Evidentment que hi pot haver un governant que hipotèticament faci una llei que sigui aberrant, evidentment que això pot passar, però jo crec que hi ha una mica de seny. No m'ha rebutat allò dels pols d'atracció, allò que es necessiten més guàrdies, que es necessiten més serveis, que es necessita crear infraestructures, no ha rebutat tant el que ha dit el Sr. Sampol com jo, no ha rebutat que l'abandonament del centre històric cota doblers a la Comunitat Autònoma i costa doblers als ajuntaments.

Efectivament, respecte que no és un impost directe, si vol, poden fer-hi una esmena perquè ho sigui. Nosaltres no l'hem volgut fer pel principi d'unitat de caixa que existeix dins la teoria d'hisenda, dins les hisendes, normalment. No ho hem volgut tocar, això. Evidentment, estam perquè després, via conveni, el Govern reparteixi uns doblers que vagin a parar a la recuperació dels centres històrics de les barriades.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual.

Acabat el debat..., sí, Sr. Alfonso, jo li vull fer l'observació, abans que em demani la paraula, que jo entenc que el seu torn no ha estat una fixació de posició; en conseqüència, no ha intervingut en una mera fixació de posició, ha anat més enllà d'una fixació de posició i, en conseqüència, he cregut oportú donar un torn de contradiccions al Sr. Pascual. No procedeix en aquest moment donar-li, a vostè, torn de contradiccions perquè hauríem beneficiat el mal ús que ha fet, al meu parer, del torn de fixació de posicions. en conseqüència, Sr. Alfonso, i de manera inapel·lable, no hi ha lloc a demanar la paraula i pas a votació.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Protest de la seva interpretació, Sr. President. Protest absolutament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, jo no he d'entrar en debat amb vostè, vostè sap que jo som qui interpreta el reglament i entenc, i així ho manifest, que la seva intervenció no ha estat merament un torn de fixació de posicions, ha estat qualche cosa més que

un torn de fixació de posicions, per mor d'això, he donat la intervenció, per contradiccions, al Sr. Pascual.

Acabat el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor de la presa en consideració, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

7 vots a favor, 22 en contra, 14 abstencions. En conseqüència, no es pren en consideració la proposició de llei 3528.

Esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA